

СВЯТЕ ПИСЬМО.

— —

ЕВАНГЕЛИЯ

но

С В. Л У Ц І.

— —

ПЕРЕКЛАД УКРАИНСКИЙ.

— —

ВІДЕНЬ.

— —

1871.

ЕВАНГЕЛИЯ

по

С В. Л У Щ І.

ПЕРЕКЛАД УКРАЇНСКИЙ.

ВІДЕТЬ.

Коштом громадським.

1871.

З друкáрнi Сóммера у Віднi.

Євангелия по Св. Луці.

Голова I.

Яко ж бо многі заходились споряджувати пówість про дóбре знáні нам рéчі,

2 як передали нам ті, що з почíну були самовýдцями и слúгами слова;

3 то здалось и міні гарáзд, довідавшись од почíну про все пýльно, поряду тобі написáти, високопо-важний Іоофýле,

4 щоб зінав невинотý тогó, чого тебе нáучено.

5 Був за Ірода, царя Юдейського, один свящéнник, на імá Захáрия, з чергý Авиíної, а жінка іого

з дóчок Арóнових, а імá її Елизавéта.

6 Були ж прáведні обóє перéд Бóгом, хóдачи у всіх зáповідях та накáзах Госпóдніх беспo-рóчні.

7 И не булó в них дýтýни: бо Елизавéта була неплідна, и обóє постарéлись у днях своїх.

8 Сталося ж, як служíв він, порýдком чергý своéї, перéд Бóгом,

9 то, звичáем свя-щéнства, довелось іому кадýти, увий-шóвши в цéркву Госпóдню.

10 А все множе-ство нарóду молýлось изнадвóру пíд час каджéння.

Євангелія

11 Я вівся ж і омӯ́ а́нгел Господень, стó-ячи правобіч жéртівні кадильної.

12 И вжахну́вся Захáрия побачивши, и страх обняв іогó.

13 Речé ж до іого а́нгел: Не лякáйся, Захáрие: бо в́ислу-хана молýтва твоá, и жінка твоá Ели-завéта врòдить сýна тобі, и дасí имá іо-мú Іоán.

14 И бýде рáдість тобі и весéлість; и мнóгі рíздвом іогó рáдуватимуться.

15 Бýде бо вели-кий перéд Гóсподем, и винá, ні міц-ного напýтку не пý-тиме; и Дúхом Свя-тýм сповнítесь ще з утрóби матері своéї.

16 И мнóгих синів Израїлевих навéрне до Гóспода Бóга іх.

17 И їтýме він шерéд ним дúхом и сýлою Іллі, щоб на-

вериúти серцá бать-ків до дітей, и не-слухнáних до мý-дрости прáведних, приготóвити Госпо-дéві людéй готових.

18 И речé Захáрия до а́нгела: По чíм же знáтиму сe? я бо старýй, и жінка моя исстарілась у днях своїх.

19 И озвáвшись а́нгел, речé іому: Я Гавриїл, що стою перéд Гóсподем; и послано менé про-мóвити до тéбе та сповістýти тебé про сe.

20 И ось замóв-кнеш и не змóжеш говорýти, аж по день, колý станеть-ся сe, за те що не понáв вíри словам моім, котрі справ-дáться порý своéї.

21 И ждав народ Захáриї, и дивувáв-ся, що бáриться він у цéркві.

22 Вýйшовши ж

по Св. Луці.

він, не зміг промовити до них; и постореглій воній, що видінне бачив у церкві: бо він киває до них, и зостаєсь пімій.

23 И стáлось, як сповнілись дні служéння іогó, пішов до Господи своєї.

24 Після ж тих днів зачала Єлизавета жінка іогó, и таілась пять місяців, говорячи:

25 Що так мінідав Господь у ті дні, як зглянувся, зняти з мене докір між людьми.

26 Місяця ж шестого післав Бог áнгела Гавриїла в гóрод Галилейський, званий Назарéт,

27 до діви, зарученої чоловікові, на імя Іосифові, з дому Давíдового; а імя діви Марія.

28 И прийшовши

ángел до неї, речé: Рáдуйся, благодáтная, Господь з тобою; благословéнна еси між жéнами.

29 Вона ж, побáчивши іогó, вжахнулась словáми іогó, та й подумала, що б се булó за витáнне такé.

30 И речé áнгел ій: Не лякáйся, Марíе: знáйшла бо еси лáску в Бóга.

31 И ось зачиéши в утрóбі твоїй, и врóдиши сýна, и наречéши імя іому Исýс.

32 Сей будé великий, и Сýном Вýшнёго зватиметься, и дасть іому Господь Бог престóл Давíда, отця іогó:

33 и царюватиме він над дбом Якововим по віки, и цárству іогó не будé кінця.

34 Речé ж Марія до áнгела: Як будé

Свáнгелия

се, коли́ чоловíка не знаю?

35 И озвáвшись áнгел, речé ій: Дух Святýй наайде на тéбе, и сýла Вýшнёго отíнить тебé: тим и, что врóдиться святé, звáтиметься Сýном Бóжим.

36 И ось Елиза-вéta рóдичка твоя, вона такóж зачала сýна в стáрості своїй, и се шéстий місяць ій, звáній неплідною.

37 Бо не бúде неможливе у Бóга всяке слóво.

38 Речé ж Марýя: Се рабýня Господня; нехáй станеться міні по слóву твоéму. И пíйшóв від неї áнгел.

39 Устáвши ж Марýя тýми днýми, пíйшлá швидко в пíдгíрье, у гóрод Юдин;

40 и ввíшлá в го-сиóду Захáриíну, и витáлась из Елиза-вéтою.

41 И стáлось, як

почúла Елиза-вéta витáние Марýіне, пíдскóчила дитýна в животі в неї; и сповнýлась Елиза-вéta Дúхом Святýм,

42 и промóвила гóлосом великим, и речé: Благословéнна есí між жéнами, и благословéнний плíд утрóби твоéї.

43 И звідкíля міні се, щоб прийшлá мати Гóспода могó до мéне?

44 Ось бо, як дíй-шóв гóлос витáння твого до ушéй моїх, пíдскóчила з рáдо-сти дитýна в животі моім.

45 И благословéн-на, що увíрувала: бо сповнýться, що скáзано ій від Гóспода.

46 И речé Марýя: Величáе душá мой Гóспода,

47 и зráдувався дух мíй у Бóзі Спáсі моім,

по Св. Луці.

48 що споглянув на смирèнне слуги своєї: ось бо від нині блаженною зватимуть мене всі рόди:

49 бо зробив міні велике Сильний; и святé имá югó.

50 И мýлость югó від рόду до рόду на боячихся югó.

51 Зробив силу рукою своєю; росій-пав гордих у думках сердечъ іх;

52 посвідáв потужних з престолів, и підняв угóру смирèнних;

53 голодних сповінýв доброю, а багатих одіслáв у порожні;

54 прийняв Израїля слугу свого, на спомин мýлости,

55 (як промóвив до батьків наших,) Авраамові и насінню югó по віки.

56 Пробувала же Марія з нею місяці

ців зó три, та й вернулась до домівки своєї.

57 Елизаветі же сповнýвся час родити, и вродила вона сина.

58 И чúли сусідеї и родина її, что Господь показáв велику мýлость свою до неї, и радувались из нею.

59 И сталось, вóсь мого дня прийшлý обрізати хлопáтко, и назвáли югó имáм батька югó, Захáриєю.

60 И озвáвшись мати югó, кáже: Ні, а нехáй назвéться Іоаном.

61 И казáли до неї: Що нíкого немá в родині твоїй, щоб звáвся имáм сим.

62 Кивáли же батькові югó, як схотів би назváти югó.

63 И, попросíвши таблýці, написáв

Евáнгелия

словá: Іоán бúде імá юму. И дивувáлісь усí.

64 Відкрýлися ж устá юго зáраз, и яzik юго, и загово-рýв, прославляючи Бóга.

65 И був на всіх страх, что жилý кругом них; и по всёму підгíрью Ю-дéйському пронеслýсь усí словá сí.

66 И положíли всí, кто чув, у сérцю своїм, кáжучи: Шо ж то за дитíна се бúде! И рукá Го-сподня булá з ним.

67 И Захáрия, ба́тько юго, сповнився Дúхом Святýм, и прорíк, глагóлючи:

68 Благословéн Господь Бог Израí-лів, что одвідав и зробíв избавленне народові своéму,

69 и підняв ріг спасéння нам у до-мú Давíда слугí свого,

70 (як промовляв устáми святих од віку прорóків своїх,) 71 спасéнне од во-рогів наáших и з ру-кý всіх ненавýдників наáших,

72 щоб зробýти мýлость отцáм наáшим, и спогадáти завіт свíй святýй,

73 клятьбú, что клявся перéд Авра-áмом отцем наáшим,

74 що дасть нам без стрáху, из рук ворогів наáших вýзволившись,

75 служýти юму в свýтості та прáвед-ності перéд ним, по всі дні життý наáшого.

76 А ти, дитíно, прорóком Вýшнёго зватимessя: ходýти-меш бо перéд лицéм Господнíм, готовити дорóги юго;

77 щоб давáти знáнне спасéння на-

по Св. Луці.

р́одові юѓо в остав-
лénню гріхів іх,

78 по благій ми-
лості Бóга нашого,
в котрій одвідав нас
схід з висотý,

79 щоб засияв си-
дячим у тéмряві и
тіні смéртній, щоб
напráвiti ноги на-
ші на дорóгу впо-
кою.

80 Хлопáтко ж
росло та міцніло
дúхом, и пробувáло
в пустýні аж до дня
явлення свого перéд
Ізраїлем.

Головá II.

Сталося ж тýми
днýми, вýйшло
повеліннe від Кéсаря
Августа переписáти
всю вселéнну.

2 Ся перéпись булá
пéрва за правлénня
Кириея в Сýриї,

3 и йшли всі впý-
суватись, кóжен у
свíй гóрод.

4 Пíйшов же и Іó-

сиф из Галилéї, з гó-
рода Назарéта, в Ю-
дéю, в гóрод Давý-
дів, що звéться Виø-
лиéм: (був бо він з
дóму и рóду Давý-
дового,)

5 вписáтись из Ма-
рýєю, зарúченouю ю-
мý жíнкою, що бу-
ла тяжкá.

6 Стáложся, як бу-
лý воїй там, спов-
нýлись дні родýти
їй.

7 И вродýла сýна
свого первóрідня, и
сповилá югó, и по-
ложýла югó в ясла:
бо не булó ім місця
в гостýнниці.

8 И булý пастухý
в стороні тíй, що
ночлігувáли та сте-
реглý сторóжею в
ночі отáри своéї.

9 И ось áнгел Го-
спóдень став колó
них, и слáва Го-
спóдня осияла іх; и
полякались страхом
великим.

10 И речé ім áн-

Евангелія

тєл: Не байтесь: ось бо благовіщу вам радість велику, що буде всім людям.

11 Бо народився вам сьогодні Спас, що єсть Христос Господь, у городі Давидовому.

12 И се вам ознака: Знайдете дитинку сповіту, лежачу в яслах.

13 И зáраз постáло з аngелом множество вбінства небесного, хвáлячи Бóга и глагóлючи:

14 Слава на вишнáх Бóгу, а на землі впокíй, між людьми благоволéнне.

15 И стáлось, як пішлý від них на небо аngели, люде пастухý казáли один до 'дного: Ходімо ж аж у Вифліéм, та побачимо слóво се, що стáлось, що Господь объявíв нам.

16 И пішлý з поспіхом, та й знай-

шлý Марíю и Іоанфа, и дитинку лежачу в яслах.

17 И побачивши объявíли слóво, скázане ім про хлопятко се.

18 И всі слухаючи дивувáлись тим, що роскáзували пастухý перéд ними.

19 Марія ж ховáла всі слова сі, роздумуючи в сérці своім.

20 И вернулись пастухý, прославляючи та хвáлячи Бóга за все, що чули й бачили, як казано до них.

21 И як сповнýлось вісім днів, щоб обрізати хлопятко, нарéчено іому імя Ісус, нарéчене від аngела, перш ніж зачáвсь вік в утрóбі.

22 И, як сповнýлось вісім день очищення її по закону Мойсéевому, понесли іого в Єрусалім

по Св. Луці.

лýм, постáвити пе-
réд Гóсподом,

23 як напýсано в
закónі Господиёму:
Що всяке мýжесъke,
відчинýвиши утробу,
святé Господéві звá-
ляметься;

24 и принеслý
жéрту, по скáзано-
му в закónі Господ-
нёму: Пáру гóрлиць
аббó двóє голубеня́т.

25 И ось був чо-
ловíк у Єрусалýмі,
на імя Симеон: и
чоловíк сей пра-
ведний та побóжний
сподівáвсь потíхи
Ізраїлеві; и Дух
Святýй був на юмú.

26 И булó юмú
сповіщено від Дúха
Святого, що не бá-
читиме він смéрти,
перш нíж побáчитъ
Христá Господнёго.

27 И прийшóв він
Дúхом у цéркву; и,
як принеслý ба́тько-
мáти хлопýтко И-
сýса, щоб зробýти
їм, що трéба, по-

звича́ю закónному
для юго,

28 узýв він юго на
рúки свої, и благо-
словíв Бóга, и речé:

29 Нýні віднускаеш
рабá твогó, Владý-
ко, по глагóлу
твоéму, з упокóем:

30 бо вýділи очí
мої спасéнне твоé.

31 що приготóвив
єсý перéд лицéм
усіх людéй,

32 світло на од-
криттé погáнам, и
слáву на́рода твого
Израїля.

33 И дивувáвсь Іо-
сиф и мáти юго тим,
що скáзано про юго.

34 И благословíв
їх Симеон, и речé до
Марíї, матери юго:
Ось сей лежítъ на
паданнe и вставáннe
миóгих в Израїлі
и на ознáку, протí
котрóи говорýти-
муть,

35 (и тобі самíй
перéйде дúшу меч,)

Євáнгелия

щоб відкрились мно-
гих сердéць думки.

36 И була́ Анна прорóчица, дочкá Фануїлова, из рóду Асýрового; ся сеста-
рілась у днях мнó-
гих, живши з чоло-
віком сім рóків од-
діування свого;

37 и ся вдовá до
восьмíдесяти и чо-
тирох рóків, що не
відходила від цéр-
кви, пóстом та мо-
лýтвою служíла
ніч и день.

38 И вона́ тіéі ж
годíни прийшóвши,
оддалá хвалу́ Госпо-
деві, и говорýла про
їого всім, що спо-
дівалися збавлення
в Єрусалýмі.

39 И, як скінчíли
все по закону Го-
споднёму, вернúлись
у Галилею, у город
свíй Назарéт.

40 Хлопáтко же
рослó и міцнó дú-
хом, сповняючись
премúдростю; и bla-

годáть Бóжа була
на іóму.

41 И ходíли бáть-
ко-мати їогó що-
róку в Єрусалýм у
свáто пásхи.

42 И як булó іому
дванáдцять рóків,
пíйшлý вонý в Єру-
салýм святкóвим
звичáєм,

43 и, сповníвшi
днi, як вертáлись,
востáвся хлóпчик
Ісýс у Єрусалýмi;
и не знав Іóсиф и
мати їогó,

44 а дúмаючи, що
він між товáриством,
увíйшлý на день
ходí; и шукáли їогó
між родíною та зна-
кóмими.

45 И, не знайшóв-
ши їогó, вернúлись
у Єрусалýм, шукá-
ючи їогó.

46 И стáлось, че-
рéз три днi знайшлý
їогó в цéркві, си-
дячого серéд учý-
телів, и слúхаючого
ix, и питáючого.

47 Дивувáлися ж усі, хто слухав ѹогó, розумом и відповідями ѹогó.

48 И, побачивши ѹогó, здивувались вонí, и речé мати ѹогó до ѹого: Дитýно, що се зробíв есý знáми? ось бáтько твíй и я боліючи шукáли тебе.

49 И речé він до них: Що ж, що шукáли менé? хиба ж не знали, що в тóму, що есть Отця мого, трéба бúти мінí?

50 Та й вонí не зрозуміли слова, що промóвив ім.

51 И пішобв з нимí, и пришобв у Назарéт, и був слухнáний ім; и мати ѹогó ховáла всі словá тýї в сérці своім.

52 И виростáв И-сус премудростю й стáном, у лásці в Бóга и в людéй.

Головá III.

У пятиáдцятий же рíк правлéння Тивéрия Кéсаря, як був ігéмоюком Понтýським Пилáт в Юdéi, а четверовláстником у Галилéi Ирод, Філíп же брат ѹогó четверовláстником в Итурéi и Трахóньскíй землі, а Лизáний четверовláстником в Авилýні,

2 за архиерéів Анни та Кайфи, стáлося слово Бóже до Йоáна, Захáриіного сýна, у пустýні.

3 И ходíв він по всíй окóлиці Іордáньскíй, проповідуючи хрищéнне покаяння на відпущéннe грíхів,

4 як пýсано в кни́зі словéс Исái прорóка, глагóлючого: Гóлос покликуючого в пустýні: Приготóвте дорóгу Го-

Євангелія

спόдню, правýми ро-
біть стежкý іогó.

5 Всяка долíна
некáй заповнítъся,
и всяка горá и горб
принíзиться, и кри-
вá некáй буде пра-
вá, и груднїсті не-
хáй будуть дорóга-
ми рівними;

6 и побачить усяке
тіло спасéнне Бóже.

7 Речé тоді до
людéй, що вийшли
охристýтись від іо-
го: Кóдло гадюче,
хто остеріг вас, щоб
утікали від насти-
гáючого гніvá?

8 Принесítъ же
бóвощ достóйний по-
кайня, и не почи-
нáйте казáти самí
собí: В нас отéць
Авраám: глагóлю бо
вам: Що змóже Бог
з каміння сéго під-
нáти дітéй Авра-
áмовí.

9 Вже ж и сокýра
колó кореня дéрева
лежítъ; тим кожne
дéрево, що не даé

дóброго бóвощу, зrу-
бують та й в огонь
кидаютъ.

10 И питáв іогó
нарóд, кáжучи: Що
ж оцé робýтимем?

11 Озвáвся ж, и
речé ім: Хто має
дві одéжині, некáй
наділить немáючо-
го; и хто має харч,
некáй так само рó-
бить.

12 Прийшлý ж и
митникý христýтись,
и промóвили до іо-
го: Учителю, що нам
робýти?

13 Віn же речé до
них: Нічóго більш
над те, що звéлено
вам, не вимагáйте.

14 Питáли ж іогó
й вóини, кáжучи: А
нам що робýти? И
речé до них: Нікó-
му не робіть наси́лля,
анí обвинувáчуйте
крайво, и вдоволь-
нáйтесь платою вá-
шою.

15 Як же були в
непéвности люде, и

по Св. Луці.

всі говорили в серці своїм про Іоана, чи не Христос він,

16 озвався Іоан до всіх, глаголючи: Я водою хрищу вас; іде ж потужніший від мене, котрому недостойни я розвязати ремінь обуя його: той христитиме вас Духом Святым и огнем;

17 котрого лопата в руці його, и перечистить тік свій, и збере пшеницю в клуню свою, а полову спалить огнем невгласаючим.

18 И багато йншого навчаючи благовіствува в людям.

19 Ирод же четверовластник, докоренний від його за Иродиаду, жінку Філіпа брата свого, и за все, що кое лихого Ирод,

20 додав ще й се до всого, и запер Іоана в темниці.

21 Сталожся, як христийлись усі люди и Исус христився та молився, відчиналось небо,

22 и злінув Дух Святий, у тілесному віді, як голуб, на його, и голос из неба роздався, глаголючи: Ти еси Син мій любий, тебе вподобав я.

23 И тому Исусові починався мало не тридцятий рік, и був він, як думали, син Йосифів, Йліїв,

24 Матеатів, Левіїн, Мелхіїн, Янайів, Йосифів,

25 Матеів, Амосів, Наумів, Єслімів, Нангейів,

26 Маатів, Матеїв, Семеів, Йосифів, Юдин,

27 Йоананів, Рисаїв, Зоровавелів, Салатійлів, Ниріїв,

28 Мелхіїв, Адіїв, Косамів, Ємодамів, Ірів,

Свáнгелия

29 Йосíїв, Єлиезé-
рів, Іорýмів, Матеá-
тів, Левýін,

30 Симеóнів, Юдин,
Іóсифів, Іоnáнів Є-
лиякýмів,

31 Мелеáів, Маіná-
нів, Матаøаів, На-
θánів, Давýдів,

32 Єcéів, Овýдів,
Воóзів, Салмónів,
Насонів,

33 Аминадáвів, Арá-
мів, Есрómів, Фарé-
сів, Юдин,

34 Яковів, Исáків,
Авраámів, Óарýн, На-
хбрів,

35 Сарýхів, Рахá-
вів, Фалéків, Євé-
рів, Салáнів,

36 Каіnánів, Арфа-
ксáдів, Сýмів, Ноів,
Ламéхів,

37 Маøусáлів, Єнó-
хів, Ярéдів, Мале-
лéйлів, Кайnánів,

38 Єnósів, Сиøів,
Адáмів, Бóжий.

Голова IV.

Иcúс же, Дúха
Святого лóвний,

вернúвсь од Іордáні,
и був вéдений Дý-
хом у пустýню,

2 и сброк днів
спокúшуваний від
диявола. И не ів
нічого днів тих, а
як скіячýлись воní,
опіслá зголоднів.

3 И речé іому дия-
вол: Колý ти Син
Бóжий, скажí кá-
меневі сёмý, щоб
стáвся хлібом.

4 И озвáвсь Иcúс
до іóго, глагóлючи:
Пýсано, що не хлі-
бом самýм жýтиме
чоловíк, а кóжним
слóвом Бóжим.

5 И вýвівши іого
диявол на гору ви-
сóку, показáв іому
всі царствá вселéн-
ної в однý хвилину.

6 И кáже іому дия-
вол: Тобі дам власть
оцю всю и слáву
їх: бо міні перéда-
но, и кому я схóчу
дам ії.

7 Ти ж колý по-
клóнися пéредо

по Св. Луці.

миою, буде твоє все.

8 И, озвавшись до іого, рече Ісус: Геть від мене, Сатано: писано бо: Кланятиmessя Господеві Богу твоєму, и іому одному служитимеш.

9 И повів він іого в Єрусалім, и поставив іого на крилі церквиому, и каже іому: Коли ти Син Божий, кінься звідсіля вниз:

10 писано бо: Що ангелам своїм накаже про тебе, оберегати тебе,

11 и що на руках підіймуть тебе, щоб йнколи не вдаривсь об камінь ногою твоєю.

12 И озвавшись рече іому Ісус: Що сказано: Не будеш спокушувати Господа Бога твого.

13 И скінчівши всі спокуси, диявол оді-

йшов од іого до часу.

14 И вернувсь Ісус у силі Духа в Галилею; и поголос розійшовся по всій околиці про іого.

15 И навчав він по школах іх, славлений од усіх.

16 И прийшов у Назарет, де був зрощений, и прийшов звичаєм своїм суботніого дня в школу, и став читати.

17 И подано іому книгу Йсаї пророка. И, розгорнувши книгу, знайшов місце, де було написано:

18 Дух Господень на міні, котрого ради намастив мене; благовістити вбогим післав мене, сціляти розбитих серцем, проповідувати полонянам візвіл и сліпим прозрінне, випускати замучених на волю,

19 проповідувати

Евангелія

рік Господень при-
ятний.

20 И, вгорнувши
книгу, віддав слузі,
та й сів. И очі всіх
у школі були звер-
нені на іого.

21 Почав же гла-
голати до них: Що
сёгодні справділось
писанне се в ушах
ваших,

22 И всі свідку-
вали іому, и диву-
вались благодатними
словами, виходящими
з уст іого. И каза-
ли: Хиба сей не син
Іосифів?

23 И рече до них:
Шевно скажете міні
приповість одю: Лі-
карю, вілічи себе
самого: про що ми
чули, що сталося у
Капернаумі, зробй й
тут у своїй країні.

24 Рече ж: Истино
глаголю вам: Що
жоден пророк не
єсть приятен в от-
чині своїй.

25 По праці ж гла-

голю вам: Багато
вдовиць булó за
днів Иллі в Израї-
лі, як зачинилось
небо на три роки и
шість місяців, и го-
лоднеча велика стáла
по всій землі;

26 та й до жо-
даної з них не послано
Иллі, тільки в Са-
репту Сидонську до
жінки вдовиці.

27 И багато про-
кажених булó за
Елісея прорόка в
Израїлі, та й жоден
з них не очистився,
тільки Невмáм Сиря-
ній.

28 И сповнілись
усі лютостю в шко-
лі, почувши се,

29 и вставши ви-
гнали іого геть из
города, и випрова-
дили іого аж на верх
горы, на котрій го-
род іх збудовано,
щоб скинути іого.

30 Він же, прой-
шовши серед них,
пішов,

по Св. Луці.

31 и прийшов у Капернаум, грод Галилейський, и на- вчав іх по суботам.

32 И дивувались вони наукою його: бо з властю булó слово його.

33 И був у школі чоловік, маючи духа нечистого, и кричав голосом великим.

34 кáжучи: Остáв; що нам и тобі, Исýсе Назарянине? чи прийшóв есý вýгубити нас? Я знаю тебе, хто есý: Святий Бóжий.

35 И погрозíв ю- мý Исýс, глаголючи: Мовчí и вýйди з юго. И кíнувши ним диявол на серéдину, вýйшов з юго, ні- чого не зашкодивши юму.

36 И обняв страх усіх, и говорили одін до 'дного, кá- жучи: Що се за слóво, що властю и сýлою повеліває не-

чýстим духам, и вихóдять?

37 И розійшовся поголос про юго скрізь по всій окóлиці.

38 Устáвши ж він из школи, ввійшов у господу Сýмонову. Тéщу ж Сýмонову схопила пропáсниця велика, и благáли юго за неї.

39 И, стáвши над нею, погрозíв про- пásниці, и покинула її; зáраз же устáвши послúгувала їм.

40 Як же заходило сónце, всі, в кóго були недúжі на всякі нéдуги, привóдили іх до юго; він же, на кóжного з них руки складáючи, спíляв іх.

41 Вихóдили ж и бісí з мнóгих, и кричáли кáжучи: Що ти есý Христóс, Син Бóжий, И гро- зячí не давáв ім го- ворýти: бо вони

Евángелия

знали, що він Христос.

42 Як же настáв день, вийшовши пішóв у пустé місце; и люде шукали іого, и прийшлý до іого, и вдéржували іого, щоб не йшов від них.

43 Він же речé до них: Що и іншим городам благовістýти міні трéба цárство Бóже: бо на се я посланий.

44 И проповідував по школах Галилéйських.

Головá V.

И стáлось, як народ тóвпивсь до іого слухати слóво Бóже, він стояв коло бзера Генисарéцького.

2 И побáчив два чóвни, що стояли край бзера, рибалки ж, одійшовши від

них, полоскали неводý.

3 Ввійшовши ж ув одýк з чóвнів, що був Сýмонів, просив іого від землі відчáлити трóхи. И сівши навчáв народ из чóвна.

4 Як же перестáв глаголати, речé до Сýмона: Поступí на глибінь, та закýньте неводý вáші на ловýтву.

5 И озвáвшись Сýмон, кáже іому: Настáвниче, всю ніч трудíвшись, кічого не пíймáли ми; тількі ж, по слóву твоéму, закýну нéвода.

6 И, се зробíвши, вловílli пребагáторýби; роздéрся ж нéвід iх,

7 и махнúли вонí на товáришів своїх, що були в другому чóвні, щоб прийшлý помогтý ім. И прийшлý вонí, и сповnílli обýдва

по Св Луці.

човни, так що по-
топа́ли вонý.

8 Бачивши ж Си-
мон Пётр, припáв до
колін Ісúсовых, кá-
жучи: Идý від мéне:
бо я чоловíк гріш-
ний, Гóсподи.

9 Страх бо обняв
іогó и всіх из ним
од улóву рýби, що
вловýли.

10 Так сáмо й Я-
кова и Йоáна, синів
Зеведéєвих, що бу-
лý спíльниками Си-
мона вими. И речé
до Сýмона Ісúс: Не
лякáйся: від нýні
людей ловýтимеш.

11 И пригнáвши во-
нý човнý свої до бé-
рега, покýнувши все
пíйшли слíдом за
ним.

12 И стáлось, як
був він ув однім гó-
роді, аж ось чоловíк
увéсь у прокáзі. И,
побáчивши Ісúса,
упáвши на лицé, bla-
гáв іогó, кáжучи:
Гóсподи, колý хó-

чеш, можеш менé
очýстити.

13 И простягши він
рýку, приторкнúвсь
до іого, глагóлючи:
Хóчу; очýстись. И
зáраз прокáза по-
кýнула іогó.

14 И наказáв він
іомý нíкому не го-
ворýти, а пíйшóвши
покажí себé свя-
щéнникові та при-
несý за очищéніє
твоé, як звелів Мой-
сéй, на свídkuvánie
ім.

15 Та розíйшлóсь
більш слóво про
іого, и насхóдилось
нарóду пребагáто
слухати и сцíлятись
у іого від нéдуг
своїх.

16 Він же вихóдив
у пустýню та мо-
лýвся.

17 И стáлось од-
ногó дня, що він
учýв, и сидíли Фа-
рисéї та учýтелі за-
кóну, що поприхó-
дили з усіх сíл Га-

Євангелія

милéйських та Ю-
дéйських и з Сру-
салíму, и сýла Го-
спóдня булá на сцí-
лéннe ix.

18 И ось чоловíки
принеслí на постéлі
чоловíка, що був
росслáблений, и шу-
кáли, як би гнестí
iого та положýти
перéд ним.

19 И, не знайшóв-
ши, як би внести
iого кріз нáтовп,
злізши на хáту, кріз
чereпянú стéлю спу-
стили iого з постé-
лею в серéдину пе-
рéд Исýса.

20 И, бáчивши вíру
ix, речé iому: Чоло-
вíче, оставляються
тобі грíхý твоí.

21 И почалý мíр-
кувати письмéнники
та Фарисéї, кáжучи:
Хто сей, що говорить
хулý? Хто мó-
же оставляти грíхý,
як тíлькí один Бог?

22 Постерігши ж
Исýс думки ix, о-

звáвшись речé до
них: Що ви говорите
в серцáх ваших?

23 Що лéгше? ска-
зáти: Оставляються
тобі грíхý твоí; абó
сказáти: Встань та
й ходý?

24 От же, щоб
знали ви, що власть
має Син чоловíчий
на землі оставляти
грíхý, (речé росслáб-
леному:) Тобі гла-
гóлю: Устань, и, взáв-
ши постíль твою,
идý до дóму твого.

25 И зараз устáвши
перéд нимí и взáв-
ши на чóму лежáв,
пíйшóв до дóму сво-
го, прославляючи
Бóга.

26 И бóстрах обняв
усíх, и прославляли
Бóга, и сповníлися
страхом, кáжучи: Що
бáчили предíвне сé-
гóдні.

27 А пíслá сéго
вýйшов, и побáчив
митникá на імя Ле-
вíю, сидýчого на

по Св. Луці.

мýтици, и речé іо-
мý: Идý слідóм за
мною.

28 И, зостáвивши
все, устáвши пíйшóв
слідóм за ним.

29 И спрáвив го-
стíну велику Левий
іомý у господі своїй,
и булó там багáто
митників и йнших,
що сидíли з нимý.

30 И нарекáли пись-
мénники іх та Фа-
рисéi на учеників іо-
гó, кáжучи: Нá що з
митниками та грíш-
никами істé й пъєтé?

31 И озвáвшись
Исýс, речé до них:
Не трéба здорóвому
лíкаря, а недúжому.

32 Не прийшóв я
клíкати прáведни-
ків, а грíшників до
покаяння.

33 Вонý ж казáли
до іóго: Чого ж
ученикý Іоáнові по-
стять чáсто и мó-
ляться, так само й

Фарисéйські, твої ж
ідáть и пьють?

34 Він же речé до
них: Чи змóжете си-
нів весíльних, пóки
жених з нимý, за-
стáвити постити?

35 Прийдуть же
дні, що вíзьмуть и
женихá від них, то-
ді поститимуть в тí
дні.

36 Сказáв же й
приповість до них:
Що нíхтó лáтки з
одéжини новóї не
пришивáє до одé-
жини старóї; колý
ж нí, то й новý ро-
зíдрé, и старíй не
лýчить лáтка з но-
вóго.

37 И нíхтó не на-
ливáє винá новóго
в бурдюкý старí; ко-
лý ж нí, порvé но-
вé винó бурдюкý, и
вонó вýтече, и бур-
дюкý пропадúть.

38 А винó новé в
бурдюкý новí нали-
вають, то й будé
все цíле.

Евангелія

39 Ніхтó, пýвши старé, не бажае зáраз новóго: кáже бо: Старé лúчче.

Головá VI.

И стáлось дрúгої субóти пíсля пérшої, ийшóв він чéрез зáсіви, и րváли ученикý юго́ колóссе, та й іли, потéрши в рукáх.

2 Дéякі ж з Фарисéїв казáли ім: Нá що рóбите, чого не годýться робýти в субóту?

3 И, озвáвшись до них, речé Исýс: Хибá и того не читáли, що зробýв Давýд, як зголоднів він и тí, що були з ним:

4 ак, увíшóвши він у дом Бóжий, хлíбý предложéння взяв и ів, и дав такóж тим, що були з ним, що не годýлось істи, як тéлькí однýм свя-щéнникам?

5 И речé ім: Що

Син чоловíчий Гóспóдь и субóти.

6 И стáлось и дрúгої субóти, ввíшóв він у школу та й навчáв; и був там чоловíк, и рука в іого прáва була сухá.

7 Назирáли ж юго́ письмéнники та Фарисéї, чи в субóту сцілятиме, щоб знайтý винú на іого.

8 Він же знав дýмки іx, и речé чоловíку сухорúкому: Устáнь и стáнь на серéдину. Він же встáвши стояв.

9 Речé ж Исýс до них: Спитáю вас: Що годýться по субóтам: дóбре робýти, чи лихé робýти? дýшу спасáти, чи погубляти?

10 И, споглянувши кругóм по всіх іx, речé чоловíкові: Простягнí руку твою. Він же зробýв так; и стáла рука юго́ здорóва, як и дрúга,

по Св. Луці.

11 Вони ж сповідливись безумства и говорили один до другого, що б зробити Ісусові.

12 Сталожся тими дніми, вийшов він на гору молитись, и був усю ніч на молитві Богу.

13 А, як настáв дéнь, поклíкав учеників своїх; и, вýбравши з них двадцятёх, котріх и апóстолами назváv:

14 Сýмона, що назváv Петróм, та Андрéя брата іогó, Якова та Йоáна, Фіlýпа та Вареоломéя,

15 Матеéя та Фомý, Якова Алфéевого та Сýмона, на прізвище Зýлота,

16 Юду Якового та Юду Іскариóцького, що й стáвся зráдником;

17 и зйшовши з нимý, став на місці рíвному, и товариство учеників іогó,

и мнóжество велике людéй з усієї Юdél и Ерусалýму, и з поберéжжя Тýрсько-го та Сидóньско-го, що поприходили слухати іогó и сцілятися від нéдуг своїх,

18 и мýчені від духів нечистих; и сцілялися.

19 И ввесь народ шукáв приторкнúтись до іогó: бо сýла від іогó вихóдила, и сціляв усіх.

20 И знявши він очі свої на ученикý свої, речé: Блажénni, вóгі: бо вáше цáрство Бóже.

21 Блажénni, голódní тепér: бо насítитесь. Блажénni плачúщі тепér: бо смýтиметесь.

22 Блажénni, колí ненавýдітимуть вас люде, и колí проженúть вас, и осо-рóмлять, и вýкинуть имá вáше, як зло,

Свáнгелия

задлá Сýна чоловí-
чого.

23 Рáдуйтесь тогó
дня и веселітесь:
ось бо нагорóда вá-
ша велика на нéбі:
так бо чинíли про-
róкам батькý іх.

24 Гóре ж вам, ба-
гáтим! бо прийнялý
ви утíху вáшу.

25 Гóре вам, сý-
тим? бо голодувá-
тимете. Гóре вам,
що смієтесь тепér!
бо сумувáтимете да
плáкатимете.

26 Гóре вам, колý
дóbre говорýтимуть
про вас усí люде!
так бо робíли лже-
прорóкам батькý іх.

27 Тíлькí ж глагó-
лю вám, слúхаючим:
Любítъ ворогíв вá-
ших, дóbre робítъ
ненавýдникам вá-
шим,

28 благословлáйте
кленúчих вас, и мо-
літъся за обýдчиків
вáших.

29 Хто бъе тебé у

щóку, пídstáv и дру-
гу; и хто берé твою
свýту, и жупанкá не
боронý.

30 Всякому, хто
прóсить у тéбе, дай,
и хто берé що твоé,
не допевnýйся.

31 И, як хóчете,
щоб чинíли вам лю-
де, таки вичинíть ім.

32 И колý любите
тих, хто любить
vas, якá вам дýка?
бо й грíшники тих,
хто іх любить, люб-
лять.

33 И колý добро
робíте тим, хто до-
брó робить вам, якá
вам дýка? бо й грíш-
ники те самé чýнятъ.

34 И колý пози-
чáете тим, від кóго
мáєте надíю одéр-
жати, якá вам дýка?
бо й грíшники грíш-
никам позичáють,
щоб одéржати стíль-
кí ж.

35 Нí, любítъ во-
рогíв вáших, и до-
брó робítъ, и пози-

по Св. Луці.

чайте, нічого від них не сподіваючись; и буде нагорода ваша велика, и будете синами Вишнёго: бо він благий до невдячних и лихих.

36 Будте же оцемилосерні, як и Отець ваш милосерден.

37 И не судіть, төй не будете сужени; не осуджуйте, то й не будете осуженні; прощайте, то й буде вам прощено.

38 Давайте, то й вам буде дано; миру доброму, наталовану, и струснуту, и надто пересипану даватимуть вам на лобо ваше. Такою бо мірою, якою міраєте, відмірається вам.

39 Сказав же пріповість ім: Чи може сліпий сліпого видти? хиба обидва в яму не впадуть?

40 Нема ученика над учителя свого;

звершений же кожен буде, як учитель його.

41 Чого ж дивися на порошіну в очі брата твого, ломаки ж у своєму очі не чуеш?

42 И как можеш казати братові твоему: Братье, дай війму порошіну, що в очі твоїм, сам в очі своїм ломаки не бачивши? Лицеміре, викинь пірше ломаку з очка твого, и тоді бачитимеш війняти порошіну з очка брата твого.

43 Нема бо дерева доброго, що родить овощ гнилий; ані дерева гнилого, що родить овощ добрий.

44 Кожне бо дерево по своєму овощу пізнається: не збиряють бо з тернини смокви, ані збиряють з ожини виноград.

Євангелія

45 Добрий чоловік з доброго скарбу серця свого виносить добрe; а лихий чоловік з лихого скарбу сerця свого виносить лихé: бо з переновні сerця промовляють уста іогó.

46 Нá що ж менé зветé Гóсподи, Гóсподи, и не рóbите, що я глагóлю?

47 Всякий, хто приходить до менé, и слúхає словá мої, та її чýнить іх, покажу вам, кому він подóбен:

48 подóбен есть чоловікові, будúючому будíнок, що вýкопав глýбоко, и положив підвáлину на камені; як же пóвідь настáла, напéрла бистрінь на будíнок той, и не змогла схитнýти іогó: збудовано бо іогó на камені.

49 Хто ж слúхає, та не чýнить, подó-

бен чоловікові, будúючому будíнок на землі, без підвáлини, на котрý напéрла бистрінь, и зараз упáв, и була руїна будíнка тогó велика.

Головá VII.

Як же скінчíв усі глагóли свої в слúхи людям, увійшов у Капернаум.

2 В одногó ж сóтника слугá ведугúючи мав умирáти, котрý був іому дорогýй.

3 Почúвши ж про Ісúса, піsláv до іого старших Жидівських, благáючи іогó, щоб прийшóвши спас слугу іогó.

4 Вонý ж, прийшóвши до Ісúса, благáли іогó пýльно, говорячи: Що достóен він, щоб іому зробíв се:

5 любить бо вárід наш, и школу він збудувáв нам.

по Св. Луці.

6 Ісус же пішов з ним. И як вже він недалéко був од будíнка, вýслав до іого сótник дру́зів, говóрячи юму: Гóсподи, не трудíсь: бо я недостóен, щоб ти під стéлю мою ввійшов:

7 тим и себе не вважáв достóйним до тéбе прийтí; тількі промóв слóво, то й одúжає слугá мій.

8 Бо й я чоловíк під влáстю постáвлений, маючи під собóю вóїнів; и скажú сéму: Ідí, то и йде; а дру́гому: Прийдí, то й прийде; а слузí моймú: Робí оцé, то й зробить.

9 Почúвши ж се Ісус, дивувáвсь юмú, и, обернúвшись до йдúчого за собóю нарóду, речé: Глагóлю вам: Нáвіть в Изráїлі, такој вíри не знайшóв я.

10 И вернúвшись

пóслані у будíнок, знайшлí недúжнёго слугу здорóвим.

11 И стáлось дру́гого дня, ийшов у гóрод, звáний Наін; и йшлó з ним довóлі учеників юго, и багáто нарóду.

12 Як же наближýвся до городських воріт, аж ось вýпесено мérтвого, сýна єдíного в матерi своéi, вона ж була вдова; и багáто нарóду з гóрода булó з нею.

13 И побáчивши її Господь, змилосéрдивсь над нею, и речé ій: Не плач.

14 И приступíвши приторкнúвся до мар; ті ж, що несли, зупинíлись. И речé: Молóдче, тобi гла-гóлю, встань.

15 И сів мрець, и почáв говорýти. И одdáv юго матерi юго.

16 Обняв же страх

Євангелія.

усіх; и прославляли воні Бóга, кáжучи: Що прорóк великий устáв між нáми, и: Що одвідав Бог людéй своїх.

17 И розійшлóсь слóво се по всíй Юdéi про ióго и по всíй окóлицí.

18 И сповістили Іоáна ученикý iого про все те.

19 И покликавши двох учеників своїх Іоáн, післáв до Ісýса, кáжучи: Ти есý грядúщий, чи йншого ждáти нам?

20 Прийшóвши ж до iого чоловíки, казáли: Іоáн Христýтель прислáв нас до téбе, кáжучи: Ти есý грядúщий, чи йншого ждáти нам?

21 Того ж часу єці лáв він мнóгих від пéдуг и ран, и духів лихíх, и мнóгим слíпýм давáв прозрінne.

22 И озвáвшись Ісýс, речé ім: Йдіть

сповістíть Іоáна, що бáчили й чúли: як слíпі прозирають, кріві хóдять, про-кажénní очищають-ся, глухі чу́ть, мérтvi встають, и вбógi благовіствують.

23 И блажéн, хто не зблазнítься мною.

24 Як же пíйшлý посланцí Іоáнові, почáv глагóлати до на-рóду про Іоáна: Чо-гó вихóдили ви дивýтись у пустýню? На тростýну, що ві-тер колýше?

25 Абó чогó ж ви-хóдили ви дивýтись? На чоловíка в мякý одéжу одáгненого? Ось тí, що в одéжі пíшнíй та рóскошí, панýють у царськýх дворáx.

26 Абó чогó вихó-дили ви дивýтись: На прорóка? Так, глагóлю вам, и більш прорóка.

27 Се той, про-кóго напíсано: Ось

по Св. Луці.

я посилаю ангела моого перед лицем твоим, що приготувить дорогу твою перед тобою.

28 Глаголю бо вам: Більшого між народженими від жіночих пророка над Іоана Христителя нема; найменший же у царстві Божім більший від іого.

29 И ввесь народ слухаючи, и митникій, оправділи Бога, христівшихсь христенем Іоановим.

30 Фарисеї ж та законники раду Божу про них відкинули, не христівшихсь від іого.

31 Рече ж Господь: Кому ж оце уподоблю людей роду сего? и кому подобні вони?

32 Подобні вони дітям, що сидять на торгу та гукають одиб на 'дного, та й кажуть: Ми сур-

мілим вам, а ви не скакали; ми голодали вам, а ви не плакали.

33 Прийшов бо Іоан Христитель, що хліба не ість, ані вина не п'є, и кажете: Диявола має.

34 Прийшов Син чоловічий, що ість и п'є, и кажете: Ось чоловік прожора та пьяніця, митникам друг и грішникам.

35 И оправділаєсь премудрість од дітей своїх усіх.

36 Просив же хтось іого з Фарисеїв, щоб ів з ним. И, ввійшовши в господу Фарисеєву, сів за столом.

37 И ось жінка у городі, що була грішниця, довідавши, що сидить за столом у господі Фарисеєвій, принісши посудинку міра,

38 и ставши коло

Евангелия

ніг іого за́ду пла-
чучи, почала обми-
вáти нóги іого сліз-
ми, и волóсsem головý своéi обтирала
и цілувала нóги
іого, и мастила мý-
ром.

39 Бáчивши ж Фа-
рисéй, що запросяв
іого, казáв сам у
собі, говóрячи: Ко-
мíб сей був прорóк,
знав би, хто и яка
се жінка, що при-
тóркується до іого:
бо грішниця вона.

40 И озвáвшись
Ісýс, речé до іого:
Сýмоне, маю тобі
щось сказáти: Він
же кáже: Учýтелю,
скажí.

41 Два довжники
булý в одногó віри-
теля; один завинíв
пятсот денáриів, дру-
гий же пятдесят.

42 Як же не мáли
ним оддавáти, обóм
простýв він. Хто ж
оцé з них, скажí,

більш іого люби-
тиме?

43 Озвáвся ж Сý-
мон и кáже: Дúмаю,
що той, кому більш
простýв він. Він же
речé іому: Прáво
судíв есý.

44 И, обернувшись
до жінки, речé Сý-
монові: Чи бáчиш
ти сю жінку? Увій-
шóв я в твою го-
спóду, водý на нó-
ги мої не дав есý;
ся ж слізми обмýла
нóги мої, и волóс-
sem головý своéi
обтéрла.

45 Цілуваñня не
дав есý мінí; ся ж,
відкóли ввійшóв я,
не перестáла цілу-
вати нóги мої.

46 Олýвою голо-
вý мóсі не намастýв
есý; ся ж мýром на-
мастила нóги мої.

47 Тим глагóлю
тобі: Оставляються
грíхí ií мнóгí: бо
возлюбíла мнóго;
кому ж мáло остав-

по Св. Луці.

ляється, мало любить.

48 Речé ж ій: Оставляються гріхí твої.

49 И почали ті, що вкýпі сиділи, казати в собі: Хто сей, що й гріхí відпускає?

50 Речé ж до жінки: Віра твоя спасла тебе; иді з упокобем.

Голова VIII.

И стáлось опісля, прохóдив він городí и сéла, проповідуючи и благовіствуючи цárство Бóже; и дванáдцять з ним,

2 и дéякі жінкí, що були сцілені од духів лихíх и нéдуг: Марýя, на прíзвище Магдалíна, що з нéї сім бісів вийшло,

3 и Іоáнна, жінка Хузáна, Иродового

пристáвника, и Су-санна, и інших ба-гáто, що послúгували іому в добрá свого.

4 Як же вíйшлóсь багáто нарóду та з усяких городів по-прихóдили до іóго, промóвив прýпові-стю:

5 Вíйшов сіáч сіяти насінне своé; и, як він сіяв, інше впало край шляху; и попрітóтувало юго, и птаство небéсне пожéрло юго.

6 А інше впало на камінь; и посхóдивши посохло: бо не мало вóгкости.

7 А інше впало між тернýну; и розвíвшись тернýна з ним, поглушила юго.

8 А інше впало на вéмлю добру; и зíйшовши далó бвощ у сóttero. Се промóвивши, покликнув: Хто має ýші слухати, нехай слухає.

Свáнгелия

9 Питáли ж іогó ученикí іогó, кáжу- чи: Що се за прý- повість оцá?

10 Він же речé: Вам дáно знáти тáй- ни цárства Бóжо- го, дру́гим же в прýповістях, щоб дíвлячись не бáчи- ли, и слúхаючи не розумíли.

11 Есть же ся прý- повість: Насінне, се слово Бóже.

12 Тí, щокрайшля- ху, се, що слúхають; опісля ж прихóдить диявол, та й заби- ráє слово з сérця іх, щоб віруючи не спаслýся.

13 Що ж на каме- ші, се, що, вýслу- хавши, зрадістю при- ймають слово, та сí кореня не мають; зо часу вірують, а під час спокуси від- падають.

14 Що ж між тер- нíну впáло, се тí, що вýслухавши, відхó-

дять, и журбóю, та багáцтвом, та роскó- шами життя поглú- шені, не дають óвощу.

15 Що ж у дó- брій землі, се тí, що, вýслушавши слово, в сérцю щíрому и дóброму держáть, и дають óвощ у тер- пíнню.

16 Ніхто ж, свíчку засвітýвши, не по- кривá ії посúдиною, або під лíжко ії ста- вить; тількі ж на свíчнику стáвлять, щоб хто ввіходить, бáчили свíтло.

17 Немá бо нíчого тáйного, що не вýя- виться, и нíчого втá- еного, що не взна-ється и на яв не вýйде.

18 Вважáйте оцé, як слúхаєте: хто бо має, дáється томú; а хто не має, и що здається має, вíз- меться від іóго.

19 Прийшла ж тодí

по Св. Луці.

до і́бого ма́ти и братý іо́го, та й не моглý зійтись из них за наро́дом.

20 И сповістíли іо́го, кáжучи: Ма́ти тво́я та братý твої стоять надвóрі: ви́діти тебе бажають.

21 Він же озвáвши речé до них: Ма́ти мо́я та братý моі ті, хто слóво Бóже слúхає и чýнить іо́го.

22 Стáлося ж од- ногó дня, и він уві- шобв у чóвен, и ученикí іо́го; и речé до них: Попливемо на той бік óзера. И відчáлили.

23 Як же плили, засну́в він; и най- шла бúра вітряна на óзеро, и зали- вало іх, и бу́л воні в небеспéці.

24 Приступíвши ж розбудíли іо́го, кá- жучи: Наставниче, наставниче, погиба- ємо. Він же встáв-

ши, погрозíв вітрові та бу́янню водý; и зупинíлись, и на- стáла тишина.

25 Речé ж ім: Де ж віра вáща? Вонí ж полякани дивувá- лись, кáжучи один до 'дного: Хто ж оцé сей, що и ві- трáм повеліває, и воді, и слúхають іо́го?

26 И переплилý в зéмлю Гадарíньську, що по тім бóці Га- лилéї.

27 Як же вýйшов він на зéмлю, зу- стрів іо́го один чо-ловíк з города, що мав біса з давнёго часу, и одéжи не вдягáв, и в хáті не пробувáв, тількі по гробах.

28 Побáчивши ж Исýса и закричáв-ши, припáв до іо́го, и гóлосом вели́ким промóвив: Що мінí и тобі, Исýсе, Сýну Бóга Вýшнёго? bla-

Євáнгелія

гаю тебе, щоб менé не мýчив.

29 Повелів бо дýхові нечýстому вýйти з чоловíка: по-часту бо схóплював іогó; и вакóувано іогó в заліза та пýта, и стерéжено и, розбиваючи окóви, був гнáний од бíса в пустýню.

30 Питáв же іогó Ісýс, глагóлючи: Якé тобí имá? Вíн же кáже: Легиóн: бо бíсів багáто ввíйшlo в іого.

31 И благáли іогó, щоб вíн не велів ім пýйтý в безóдню.

32 Був же там ве-лýкий гурт свинéй, що пáсся на горí; и благáли іогó, щоб дозвóлив ім в них увíйтý. И дозвóлив ім-

33 Вýшовши ж бíсí з чоловíка, увíйшlý в свíні; и кíнувся гурт из

кру́чи в óзеро, та й потонúв.

34 Побáчивши ж пастухý, що стáлось, повтíкали, и пíйшóвши сповістíли по городáх и по сéлах.

35 Повихóдили ж дивýтись, що стáлось, и прийшlý до Ісýса, и знайшlý сидячого чоловíка, що з іого бíсíй вýйшли, одягненого и при рóзумі, в ногáх у Ісýса, и зляка-лись.

36 Сповістíли ж іх и тí, що бáчили, як спáсся біснувáтий.

37 И благáв іогó ввесь нарóд окóлицí Гадарýньскої вýйти від них: бо страх великий обняв іх; вíн же, ввíйшовши в чóвен, вернúвся.

38 Благáв же іогó чоловíк, з котрóго вýйшли бíсí, щоб бýти з ним; відпу-

по Св. Луці.

стýв же іогó Исýс, глагоблючи:

39 Вернісь до дому твого та роска- жй, скількі зробив тобі Господь. И пі- йшов він по всёму городу, проповіду- ючи, скількі зробив іому Исýс.

40 Сталося ж, як вернувсь Исýс, при- йняв іогó нарód: всі бо дожидали іогó.

41 И ось прийшов чоловік, котрому ім'я Яір, (и сей був старшиню над шко- лою,) и, припáвши до ніг Исýсові, bla- гáв іогó, щоб увій- шов у господу іогó.

42 Бо дочки едýна була в іого літ два- надцятí, и та вми- ráла. Як же йшов він, нарід тиснувся до іого;

43 и одна жінка, бувши в кровотічі рóків дванáдцять, котра, на лікарів

витративши ввесь прожиток, не могла ні від кого вýго- тись,

44 и, приступíвши ззаду, приторкнú- лась до краю одéжи іогó, и зараз пере- стáла кровотіч ії.

45 И речé Исýс: Хто приторкнúвся до мéне? Як же всі відпиráлись, сказáв Петр и ті, що з ним: Наставниче, нарід тóвпиться да тýснеться до téбe, а ти кáжеш: Хто приторкнúвся до мéне?

46 Исýс же речé: Приторкнúвся до мéне хтось: я бо чув, що сýла вýй- шла з мéне.

47 Бáчивши ж жін- ка, що не втáіться, трясучíсь присту- пila и, припáвши перéд ним, з якої причíни приторкнú- лась до іого, спо- вістила іогó перéд

Евангелія

усім народом, и як одужала зáраз.

48 Він же речé ій: Бодрýсь, дóчко: віра твоя спаслá тебе; идý в упокóем.

49 Ще він промовляв, прихóдить один від шкільного старшинý, кáжучи Іому: Що вмérла дочкá твоя; не трудý учýтеля.

50 Исýс же, почувши, озвáвся до іого, глагóлючи: Не бíйся: тількі вíруй, то й спасéться.

51 Увійшóвши ж у господу, не пустíв увійти нікóго, тількі Петrá, та Якова, та Іоáна, та бáтька дитíни и мáтір.

52 Плáкали ж усí и голосíли по нíй; він же речé: Не плачте: не вмérла, а спить.

53 И сміялись вонý в іого, знаючи, що вмérла.

54 Він же, вýпро-

вадивши надвір усіх, и взýвши за рýку ії, поклýкнув, глагóлючи: Дівчинко, встань.

55 И вернúвся дух ії, и встáла зáраз; и звелів ій дáти істи.

56 И дивувáлись родýтелі ії; він же заповів ім нікбму не казáти, що стáлось.

Головá IX.

Склýкавши ж два- надцятéх учеників своїх, дав ім силу и власть над усімá бісáми, и нéдуги сціляти.

2 И піsláv іх про- повідувати цárство Бóже та оздоровлю- вати недўжих.

3 И речé до них: Нічóго не беріть на дорóгу, ні пáлицí, ні торбíни, ні хліба, ні сріблá, ані по двí одéжинí мáйте.

по Св. Луці.

4 И в котру го-
споду прийдете, там
пробувайте и звід-
тілā вихόдьте.

5 А хто не прийме
 вас, вихόдячи з го-
рода того, и порох
з ваших ніг обтру-
сіть на свідкуваннے
проти них.

6 Вийшовши ж хо-
діли по сéлах, бла-
говіствуючи та сці-
ляючи всюди.

7 Почув же Ирод
четверовладник у-
се, що стáлось від
іого, та й стуманів:
тим що дéякі ка-
зали, що Іоан устáв
з мéртвих,

8 Інші ж, що Іллý
явився, другі ж, що
один з прорóків ста-
рýх воскрéс.

9 И кáже Ирод:
Іоана я став; хто
ж се той, про ко-
трóго я чýю такé?
И шукáв вýдіти іогó.

10 И вернувшись
апостоли, оповідали
іому, що чинíли. И,

вzávши іх, пішов
окрóме у місце пу-
стé города, звáного
Вифсаїда.

11 Нарóд же дознáв-
ши пішов слі-
дом за ним; и, при-
йнявши іх, глагó-
лав ім про цáрство
Бóже и, кому́ трéба
було сцілення, о-
здорóвлював.

12 День же почáв
нахилятись; присту-
пивши ж дванáд-
цять, сказáли іому:
Відошли нарóд, щоб,
пішовши кругом
по сéлах та хуто-
ráх, відпочíли и
роздобулí харчí: бо
ми тут у пустóму
місці.

13 Речé ж до них:
Дáйте ви ім істи.
Вонý ж сказáли:
Немá в нас бíльш,
як пять хлíбів та
дvi рýбі; хибá що
пішовши кúпимо
для всéго нарóду
сéгб iжи.

14 Булó бо до пя-

Свáнгелия

тý тýсяч чоловíка. Речé ж до учеників своїх: Садовіть іх кўпами по пятдесáтеро.

15 И зробíли так, и посадовíли всіх.

16 Узáвши ж пять хлібів та дві рýбі и поглянувші на нéбо, благословíв іх, и ламáв, и давáв ученикам клáсти пе-рéd нарóдом.

17 И іли, и насýтились усі; и на-збирано осталъних у них окружйн двадцять кóшиків.

18 И стáлось, як він молíвся на са-моті, булý з ним у-ченикý; и спитáв іх, глагóлючи: Хто я, кáже нарóд?

19 Вонí ж озвáв-шись сказáли: Іоán Христýтель; а дру-гí: Илля; інші же: Що одиñ прорóк из старых воскрéс.

20 Речé ж ім: Ви ж, кто я, кáжете?

Озвáвся ж Петр и сказáв: Христóс Бóжий.

21 Він же, заказáв-ши ім, повелів нíкому не казáти про се,

22 глагóлючи: Що мýсить Син чоловí-чий багáго терпíти, и бýти відóшнутим від старших, та ар-хибрéів, та письмéн-ників, и вбýти, и трéйтёго дня встáти.

23 Речé ж до всіх: Колý хто хóче замною йти, нехáй од-речéться себé, и берé хрест свíй що-днá, та й идé слідом за мною.

24 Хто бо хóче дý-шу свою спастí, по-гúбить її; хто ж по-гúбить дýшу свою задлý мéне, той спасé її.

25 Що бо за ко-ристь ма́тиме чоло-вíк, здобувши світ увéсь, себé ж по-

по Св. Луці.

губívши або за-
пастívши?

26 Хто бо посoró-
миться менé и моіх
словéс, тогó и Син
чоловíчий посoró-
миться, як прийде
в слáві своїй, и
Отцá, и святíх áн-
гелів.

27 Глагóлю ж вам
йстино: Есть дéякі
між стоячими тут,
що не вкусять смéр-
ти, аж пóки побá-
чать цárство Бóже.

28 Булó ж післá
словéс тих днів з
вісім, и взявши Пе-
тrá, та Іоáна, та
Якова, війшов на
góру молýтись.

29 И, як молýвся
віп, вид лиця юго
став інший, и одéжа
юго біла, блискúча.

30 И ось два чо-
ловíки розмовляли
з ним, котрі були
Мойсéй та Йллá;

31 вонí, явившись
у слáві, говорíли
про смерть юго,

якý мав сповнити в
Ерусалýмі.

32 Петр же и тí,
що з ним, були
отягчені сном; про-
будивши ж, побá-
чили слáву юго и
двох чоловíків, сто-
ýchих з ним.

33 И стáлось, як
розлучýлись від ю-
го, кáже Петр до
Ісýса: Настáвниче,
добре нам тут бýти:
и зróбимо три на-
méти, один тобі, и
Мойсéю один, и од-
ин Йллі, не знаю-
чи, що кáже.

34 Як же він се
говорíв, постáла
хмáра, та й отійла
іх, и полякались, як
вонí увійшли в
хмáру.

35 И роздáвся гó-
лос из хмáри, го-
вóрячи: Се син мíй
любий; слúхайте
юго.

36 А як був гó-
лос, знайдено Ісýса
одногó. И мовчали

Бвáнгелія

вонý, и нíкому не оповідали в тí дні вíчóго, що бáчили.

37 Стáлося ж дру-
гого дня, як зíйшлý
вонý з горý, зустріло
іогó багáто нарóду.

38 И ось чоловíк
з нарóду поклýкиув,
кáжучи: Учýтелю,
благáю тебе, зглянь-
ся на сýна мого:
бо вíн єдýний у мéне.

39 И ось дух ха-
пáє іогó, и вíн зá-
раз кричýть; и по-
риває ним з пíною,
и лéдві одхóдить од
іого, розбýвши іогó.

40 И благáв и у-
чеників твоїх, щоб
вýгнали іогó, и не
здолíли.

41 И озвáвшись
Исýс, речé: О кóдло
невíрне та розворо-
тнé! дóки бýду з
вáми и терпíтиму
 вас? Приведý сюдý
сýна твогó.

42 Ще ж ийшóв
він, удáрив ним бíс,
та й затráс. По-

грозíв же Исýс дý-
хові нечýстому, и
оздоровíв хлóпця,
и одdáв іогó бáть-
кові іогó.

43 Зумлялися ж
усі величчєм Бóжим.
Як же всі дивувá-
лись усім, що зро-
бíв Исýс, речé він
до учеників своїх:

44 Повклáдуйте в
úші вáші словá сí:
Син бо чоловíчий
має бýти вýданим у
рýки чоловíчі.

45 Вонý ж не
зрозуміли слóва сё-
гó, и булó вонó за-
крýте від них, щоб
не постереглý іогó;
и боялися питáти
іогó про слóво се.

46 Постáла ж дýм-
ка між нимý, хто був
би більший з них.

47 Исýс же, знаю-
чи дýмку сérця іх,
узявши дитýну, по-
стáвив ії біля сéбе,

48 и речé ім: Хто
приýме сю дитýну в
имá моé, менé прий-

по Св. Луці.

має; а хто мене прýйме, приймає послáшого менé: хто бо наймéнший між усімá вáми, той бýде великий.

49 И озвáвши сь Іоán, кáже: Наставниче, ми бáчили одногó, що в імá твоé виганя́в бíсí, и заборонíли іомú: бо не хóдить услід з нáми.

50 И речé до іóго Ісýс: Не бороńть: хто бо не прóти нас, той з нáми.

51 И стáлось, як сповнýлись дні взяття іогó вгóру, утverдýв лицé своé йтý в Єрусалýм,

52 и післáв посланці перед лицéм своїм; и пíйшовши вонý, увíйшly в село Самарянське, щоб приготóвити іомú.

53 И не прýйнято іогó: бо лицé іогó булó грядúще в Єрусалим.

54 Бáчивши ж ученикý іогó Яков та Іоán, казáли: Гóсподи, хóчеш, скáжемо, щоб огóнь зíйшóв з нéба та й пожéр іх, як Илля зробíв?

55 Вíн же обернýвши докорýв ім, и речé: Не знáете, якого ви дúха.

56 Син бо чоловíчий не прийшóв дúши людські погубляти, а спасáти. И пíйшly в йнше селó.

57 Стáлося ж, як ийшly вонý, сказáв у дорóзі хтось до іóго: Пíйдý слíдом за тобóю, кудý б пíйшóв, Гóсподи.

58 И речé іомú Ісýс: Лисýці нбрí мають, и птицí небéсні гнізда; Син же чоловíчий не має, де головý прихíлти.

59 Речé ж до дру́гого: Идý слíдом за мною. Вíн же кáже: Гóсподи, дозволь

Евангелия

міні пійті перш поховати батька мого.

60 Рече ж іому Ісус: Остáв мéртвих ховати своїх мерців, ти ж иді проповідуй цáрство Бóже.

61 Рече ж и дру́гий: Пíйду слідом за тобою, Гóсподи; пérше ж дай міні попроща́тись из ти́мý, що в домú моім.

62 Рече ж до іóго Ісус: Нíхто, положивши руку свою на ráло и позирáючи назáд, не спосібен до цáрства Бóжого.

Голова X.

Після ж сёго наставний становив Гóсподь и дру́гих сімдесят, та й післáв іх по двóє перéд лицéм своїм у кóжний гóрод и місце, кудý мав сам ийтý.

2 Рече ж до них:

Жníво велике, робітника ж мало; просіть же Гóспода жníва, щоб вýпроводив робітників на жníво своé.

3 Идіть; ось я посилаю вас, як ягнáт між вовкý.

4 Не носіть калýтки, ні торбíни, ні обúвя, и нікóго в дорóзі не витáйте.

5 У котру ж гóспóду ввíйдете, пérше кажіть: Впокíй дóмові сёмú;

6 и колý там бúде син упокóю, спочýне на іóму впокíй ваш; колý ж нí, до вас вéрнеться.

7 У тім же домú зоставáйтесь, івши пíвші, що є в них: достóен бо робітник нагорóди своéї. Не ходіть од хáти до хáти.

8 И в который гóрод увíйдете, и приймуть вас, іжте

по Св. Луці.

що постáвлять пе-
рéd вáми,

9 и сцілáйте в іб-
му недúжих, и ка-
жіть ім: Наблизí-
лось до вас цárство
Бóже.

10 У котóрий же
гóрод прийдете и
не приймуть вас,
вийшовши на ýлицi
iогó, скажіть:

11 И порох, що
поприлипáв до нас
из гóрода вáшого,
обтрùшуємо вам;
тількi ж се знáйте,
що наблизíлось до
vas цárство Бóже.

12 Глагóлю ж вам,
що Содомлянам дня
того одраднiщ бúде,
ніж гóродовi тому.

13 Гóре тобi, Хо-
разýне! гóре тобi
Виøсаїдо! бо колiб
у Тýрi та Сидóni
стáлись чудесá, що
стáлись в вас, давнó
б, у верéтищi та в
пóпелi сýдячи, по-
кáялись.

14 Тількi ж Тýро-

вій Сидновi одрад-
нiщ бúде на сúдi,
ніж вам.

15 И ти, Капер-
науме, що аж до
нéба піднявся, аж
у пéкло провáлissя.

16 Хто слúхає вас,
менé слúхає; и хто
гордúє вáми, мною
гордúє; хто ж мною
гордúє, гордúє по-
слáвшим менé.

17 И вернúлissя
сімдесáт назáд з rá-
дощами, кáжучи:
Гóсподи, и бíсý кó-
ряться нам в имá
твоé.

18 Речé ж ім: Вý-
дів и Сатанý, як
блíскавку з нéба
падаючого.

19 Ось даю вам
сíлу наступáти на
гадюки и на скор-
пиóни, и на всю сí-
лу ворóжу, и нішó
вам не шкóдитиме.

20 Тількi ж бо сим
не втішáйтесь, що
духý вам кóряться;
втішáйтесь ж більш,

Евангелія

що имена́ вáші напíсані на небесáх.

21 Того́ часу́ зрадів духом Ісúс, и речé: Дякую тобі, Отче, Гóсподи нéбай землі, що втаїв се від премудрих и розумних, и відкрýв недоліткам. Так, Отче: бо так вонó вподобалось перéд тобóю.

22 Усé перéдане міні від Отця; и ніхто не знає, хто Син, тількі Отéць, и хто Отéць, тількі Син та кому́ скóче Син одкрýти.

23 И, обернувшись до учеників на самоті, речé: Бла- жénnі очі, котрі бá- чять, що ви бáчите:

24 глагóлю бо вам: Що многі прорóки и царі хотіли бáчи- ти, що ви бáчите, та й не бáчили, и чути, що ви чуete, та й не чули.

25 И ось законник

один устáв спокý- шуючи іогó и кá- жучи: Учýтелю, що робýвшi життé вічне насліджý?

26 Він же речé до іого: В законі що напíсано? як чи- таєш?

27 Він же озвáв- шись кáже: Люби Гóспода Бóга твого всім сérцем твоім, и всіéю душéю твоéю, и всіéю сýлою твоéю, и всіéю думкою твоéю, та ближнёго твого, як себé са- мого.

28 Речé ж іому: Прáво відказáв еси. Се чинý, то й жý- тимеш.

29 Він же, хотівши оправдýти себé, кá- же до Ісúса: Хто ж мій ближній?

30 Шідхопýвши ж Ісúс, речé: Чоловíк один ийшóв з Еру- салýму в Ерихón, и попáвся розбійни- кам, котрі обдérши

по Св. Луці.

іогб' и рáни завдáвши, пíйшлý, зостáвивши пíвмéртвого.

31 Случáєм ийшóв якийся свящеñник дорóгою тíєю, и, побáчивши югó, пройшóв мýмо.

32 Так сáмо ж и Левíець, нагодíвшись на те місце, приступíвши и подивíвшись, пройшóв мýмо.

33 Самарянýк же одýн, верстáючи до- рóгу, прийшóв до югó и, побáчивши югó, милосéрду- вався,

34 и приступíвши обвязáв рáни югó, ллючý олíву та ви- нó, и, посадíвши югó на свою скотý- ну, привів югó в гостýнницю, и мав старáнне про юго;

35 а назáвтра вý- шовши, вýйняв два денáриi, дав гостýн- никовí, та й кáже юму: Доглядáй югó,

и що над се вýда- си, я вернувшись одáм тобi.

36 Хто ж оцé з тих трох здаéться тобi бlíжнíм томý, що попáвсь між роз- бíйники?

37 Вíн же кáже: Хто зробíв мýлость юму. Речé тодí ю- мý Исýс: Идý и ти чинý так.

38 Стáлося ж, як ийшлý вонý, увíй- щóв вíн ув однó селó; жінка ж однá, на імя Мárта, прий- нала югó в господу свою.

39 И булá в нéї сестrá, звáна Ма- рýя, котrá, сівши в ногáх у Исýса, слúхала слóво югó.

40 Мárта ж зайня- лáсь великою по- слúгою; стáвши ж кáже: Гóсподи, чи байдúже тобi, що сестrá моя однú менé востáвила по- слúгувати? Скажý

Евангелия

ж ій, щоб міні по-
магала.

41 Озвавшися ж рече ій Ісус: Марто, Марто, жүрися та побиваєсся про міоге,

42 одного ж трέба. Марія ж добрау частину вибрала, що не відніметься від неї.

Голова XI.

И стáлось, як він молився на одному місці, и як перестав, сказав один а учеників до іого: Господи, навчй нас молитись, як и Йоан навчйв учеників своїх.

2 Рече ж ім: Коли молитесь, кажіть: Отче наш, що на небесах! Нехай святиться імя твоє, нехай прийде царство твоє, нехай буде воля твоя, як

на небі, так и на землі.

3 Хліб наш щоденний дай нам сёгодні.

4 И простий нам довгий наші, як и ми прощаємо кожному должникуві нашему; и не введи нас у спокусу, а избави нас од лукавого.

5 И рече до них: Хто з вас матиме приятеля, и прийде до іого о півночі, и скаже іому: Друже, позич міні три хліби:

6 бо приятель мій прийшов до мене з дороги, и не маю що поставити перед ним;

7 а той из середини озвавши скаже: Не турбуй мене: вже двері зачинені, и діти мої зомбю в постелі; не можу вставши дати тобі:

8 глаголю вам:Хоч и не дастъ іо-

по Св. Луці.

мý встáвши, що він
іому друг, та задля
докучання іогó
встáвши дасть іому,
скількі іому трéба.

9 И я вам глагó-
лю: Просіть, то й
дастесь вам; шукай-
те, то й знайдете:
стúкайте, то й од-
чинитесь вам.

10 Кóжен бо, хто
просить, одéржує; и
хто шукáє, знахó-
дить; и хто стúкає,
тому відчíняють.

11 У котрого ж
з вас, батьків, про-
сítиме син хліба, чи
каменя подасть іо-
мý? а як рýби, чи
замість рýби гадю-
ку подасть іому?

12 Абó колý про-
сítиме яйцá, чи по-
дасть іому скорпи-
она?

13 Колý ж ви, ли-
хýми бувши, знасте
добрí дáри давáти
дітям вáшим, як же
більш Отéць, що з
нéба, не дасть Духа

Святого тим, що
прóсять у іого?

14 И вýгнав біса,
и той був німýй.
Стáлося ж, як ди-
явол вýйшов, про-
мóрив німýй; и ди-
вувáвсь нарóд.

15 Дéякі ж з них
казáли: Вельзевú-
лом князем бі-
совським виганяє
бісý.

16 Другí ж, спо-
кúшуючи іогó, ознá-
ки від іого шукáли
з нéба.

17 Він же, знаючи
дýмки іх, речé ім:
Кóжне цárство, прó-
ти сéбе роздíлив-
ши, пустіє; и го-
спóда прóти госпó-
ди, пáдає.

18 Колý ж и Са-
танá прóти сéбе роз-
ділиться, як устоїть
цárство іогó? Бо
кáжете, що Вельзе-
вúлом виганяю бісý.

19 Колý ж я Вель-
зевúлом виганяю
бісý, то синí вáші

Свáнгелия

ким виганяють іх? Тим сúддями вáши-ми вонí будуть.

20 Колý ж пáльцем Бóжим виганяю бі-сý, то кóнче при-стíгло до вас цár-ство Бóже.

21 Колý ж сíльний оружíвши сте-режé свого двóру, то в спокóю добрó югó.

22 Колý ж сильні-шíй над югó прий-шóвши подúжає югó, то всю збрóю югó берé, що на нéї повáв, та й роздаé здóбич югó.

23 Хто не зо мною, той прóти мéне; и хто не збирáє зо мною, россиpáe.

24 Як же печíстий дух вýйде з чоло-вíка, то блукáe по безвíддях, шукáючи впокóю, і не знай-шóвши кáже: Вер-ну́сь до домíвки моéi, звíдкíля вýй-шов.

25 И прийшóвши знáйде її вýметену и прибрану.

26 Тодí йде та бе-ré сíм ýнших духíв, злíших над сéбе:, и ввíйшóвши домóують там; и бúде остáнє чоловíка тогó гíрше пérшого.

27 Стáлося ж, як промовляв вíн се, знáвши одná жíнка змíж нарóду гóлос, кáже юмý: Блажéн-на утрóба, що но-сýла тебé, и соскý, що ссав єсý.

28 Вíн же речé: Блажénní ж и тí, що слúхають слово Бóже, та й хорó-нять югó.

29 Як же нарóд громáдився, почáv глагóлати: Кóдло се лукáве; ознáки шу-кáe, и не дáться ознáка юмý, тíлькí ознáка Іóни про-рóка.

30 Бо, як Іóна був ознáкою Ниневýнам

по Св. Луці.

так бúде й Син чо-
ловічий кóдлу сёмý:

31 Царýця полу-
дénна встáне на суд
з чоловíками кóдла
сéго, та й осýдить
їх: бо прийшлá во-
на з краю землí
слúхати премúдро-
сти Саломóнової; и
ось бéльший Сало-
móна тут.

32 Ниневáне встá-
нуть на суд из кóд-
лом сим, та й осý-
дять югó: бо по-
каялись по прóпо-
віді Іóніїй; и ось
бéльший Іóни тут.

33 Ніхтó ж, свíч-
ку засвітýвши, на
потайnому не стá-
вить, ні пíд посý-
дину, а на свíчни-
ký, щоб хто вхó-
дить, свíтло бáчив.

34 Свíтло тíлу
óко; колý ж оцé
óко твоé яснé бúде,
то и все тíло твоé
свíтле; колý ж ли-
хé бúде, то и тíло
твоé тéмне.

35 Гледý ж оцé,
щоб свíтло, що в
тобí, не булá тéм-
рява.

36 Колý ж тíло
твоé все свíтле, не
мáючи нíякої частý-
ни тéмної, то бúде
свíтле все, якбý
свíчка сýевом оро-
свíчувала тебé.

37 Як же він про-
мовляv, просív юго
Фарисéй один, щоб
обідав у юго; ввій-
шóвши ж сíв за
столóм.

38 Фарисéй же по-
бáчивши здивувáв-
ся, що пérше не
обмýвся перéд обí-
dom.

39 Речé ж Госпóдъ
до юго: Тепéр ви,
Фарисéi, верх чáши
и блóда очищасте;
серéдина ж вáша
пóвна здýрства та
лукáвства.

40 Безúмні! хибá,
хто зробíв верх, и
серéдини не зробíв?

41 Тéлькі давáйте

Євангелія

милостіню з того, що є, и ось усе чисте вам буде.

42 Та горе вам, Фарисеї! бо даете десятіну з мяти, рути и всякого зілля, а минаєте суд и любов Бóжу. Се повинні були чинити, да ѹ того не залишати.

43 Горе вам, Фарисеї! бо любите пérві сідалища по школах и витання на торгáх.

44 Горе вам, письменники та Фарисеї, лицемери! бо ви мов гробі, що іх невидко, и люде, ходячи поверх них, не знають.

45 Озвався ж один з законників, и каже іому: Учителю, так говорячи, ти й нас обижáеш.

46 Він же речé: І вам, законникам, горе! що накладуєте людям тягарí, ко-

трі вáжко носити, а самі одним пальцем вáшим не приторкнетесь до тягарів.

47 Горе вам! що будуете гробі пророкам, батькі ж вáші повбивали іх.

48 Правдivo ви свідкуєте, и любі вам учінки батьків вáших: бо се вонí повбивали іх, ви ж будуете ім. гробі.

49 Тим и премудрість Бóжа глагóле: Пішлю до них пророків та апостолів, и інших з них вонí вбиватимуть та гонятимуть,

50 щоб відомстíти за кров усіх пророків, пролиту від основання світу, кóдлу сёмý,

51 від крові Авеля аж до крові Захáриї, що поліг між жéртівнею и храмом. Так, глаголю

по Св. Луці.

вáм , відомстíться
кóду сéмú.

52 Гóре вам, за-
кóники! що ви
взялý ключ розу-
міння: самi не ввíй-
шлí, и тим, що вхó-
дять, заборонíли.

53 Як же промов-
ляв він се до них,
стáли письмéнники
та Фарисéї вéльми
наступáти на іóго,
и допýтуватись у
іóго про мнóгі рéчі,

54 чýгаючи на іóго
и шукáючи вхопýти
що з уст іогó, щоб
обвинувáти іогó.

Головá XII.

Тим часóм, як зí-
брáлась тьма на-
ródu, так що топ-
тáло однó 'дногó,
почáв глагóлати у-
ченикáм своíм: Перш
усéго остерегáйтесь
квáсу Фарисéйсько-
го, чи то лицемíр-
ства.

2 Нíчóго бо немá
закrýтого, що не
відкрíється, аní за-
хóваного, що не вý-
явиться.

3 Тим, що ви по-
темки промóвили,
пóвидну чúтиуть;
и що на úхо казáли
ви в комóрах, про-
повíдуватиметься на
домáх.

4 Глагóлю ж вам,
другам моíм: Не ля-
кáйтесь тих; що
вбиваþть тíло, а по-
тíм не мóжуть бíльш
нíчóго заподíяти.

5 Я ж покажú вам,
кого лякáтись: Ля-
кáйтесь тогó, хто
вбíвши власть маë
вкýнути в пéкло.
Так, глагóлю вам,
того лякáйтесь.

6 Хибá пýтеро го-
робцíв не продаþть
за два шагý? и
одýн же з них не
забúтий перéд Бó-
гом.

7 Тíлькí ж и во-
лóссе на головí вá-

Свáнгелия

шíй усé полíчене.
Не лякáйтесь ж оцé:
ви мнóгих горобців
дорóжчí.

8 Глагóлю ж вам:
Всякий, хто визна-
вáтиме менé перéд
людьмí, и Син чо-
ловíчий визнавáтиме
іогó перéд áнгелами
Бóжими.

9 Хто ж відре-
чéться менé перéд
людьмí, тогó від-
речúсь перéд áнге-
лами Бóжими.

10 И всякий, хто
скáже слóво на Сí-
на чоловíчого, про-
стýться іомú; хто ж
на Святóго Дúха ху-
лýв, не простýться.

11 Колí ж при-
ведúть вас у школи,
та до úрядíв, та до
властéй, не дбáйте
про те, як або чим
боронýтиметесь, або
що казáтимете:

12 бо Святýй Дух
учýтиме вас тíéi го-
дýни, що трéба го-
ворýти.

13 Кáже ж іомú
одýн з нарóду: Учи-
телю, скажí братові
моéму, щоб подí-
лýвся зо мнóю на-
слíддем.

14 Вíн же речé іо-
мú: Чоловíче, хто
настановýв менé
суддéю або дíлте-
лем над вáми?

15 Речé ж до них:
Остерегáйтесь и бе-
режíтесь важéрливово-
сти: бо не в тíм
комúсь життé іогó,
щоб нáдто мати з
достáткíв своíх.

16 Сказáв же прý-
повість до них, гла-
гóлючи: В одногó
багáтого чоловíка
вродíла дóбрé земля;

17 и дóмае вíн
сам собí, говорячи:
Що мінí робýти, що
не маю кудý звезtý
óвощи моí?

18 И кáже: От що
зроблó: Розберý
клúні моі та більші
побудúю, и звезú

по Св. Луці.

тудí всі плодí моí
и добрó моé.

19 И скажú душí
моїй: Душé, маєш
багáцько добрá, злó-
женого на літá ми-
гí; спочивáй, іж,
пий, веселíся.

20 Речé ж іомў
Бог: Безúмний, сіеі
нóчи дúшу твою
візьмуть у тéбе; що
ж надбáв есý, ко-
мú бúде?

21 Оттáк, хто скар-
бúє для сéбе, а не
в Бóга багáтів.

22 Речé ж до уче-
ників своіх: Тим
глагóлю вам: Не
журíться душéю вá-
шою, що істимете,
ані тíлом, чим 80-
дáгнетесь.

23 Душá більша
іжи, а тíло одéжи.

24 Погляньте на
крукý: що не сіютъ
и не жнутъ; ѿ них
ні комóри, ні клúні,
а Бог годúє іх: як
же більше лúччí ви
птаства?

25 Хто ж з вас
журíвшиcь може
прибáвити до зróсту
евогó одíн лóкіть?

26 Колý ж ви ѹ
наймénшого не мо-
жете, то чого про-
йнше жúритеz?

27 Погляньте на
лилí; як вонí ро-
стуть: не працюють
и не прадúть; гла-
гóлю ж вам, що ѹ
Саломón у всíй слá-
ві своїй не зодя-
гáвся як однá з сих.

28 Колý ж травú,
що сёгóдні на пólí,
а завтра в пíч укý-
нута, Бог так зодя-
гáє; то як більше
vas, маловíri?

29 И ви не шукáйтے
що вам істи, або
що пíти, и не бúдь-
те легкодúхí:

30 того бо всéго
нарóди свíту шукá-
ють; Отéць же ваш
знаe, що трéба вам
сéгó?

31 Лúчче шукáйтے
цárства Бóжого, а

Евангелия

се все додáться
вам.

32 Не лякáйся, малé
стáдо: бо вподóба-
лось Отцéві вáшому
дáти вам цárство.

33 Продавáйте до-
стáтки вáші, и по-
давáйте милостíню;
робіть собі саквý,
що не ветшають,
скарб, що не вба-
вляється на небе-
сáх, де злóдíй не
приступáє, ані мíль
не ість.

34 Де бо скарб,
ваш, там и сérце
váше бúде.

35 Нехáй бúдуть
пояснýці вáші пíд-
перéзані, и світýль-
ники позасвíчувані,

36 и ви подóбні
людям, що дожи-
дають пáна свого,
колý вертáтиметься
з весíлля; щоб, як
приýде та постý-
кає, зараз одчинýти
iомý.

37 Блажénni слúги
tí, котríх, прийшóв-

ши пан, знайде іх
пильнýючих: юстино
глагóлю вам, що
пíдперéжеться та й
посадовýть іх за-
стíл, и приступíвши
послúгуватиме ім.

38 И колý прийде
о друgíй сторóжí,
абó о трéйтíй сторó-
жí прийде, и знáй-
де так, блажénni
слúги tí.

39 Се ж знáйте,
що, колýб зінав го-
сподáрь, о котóрій
годíni злóдíй при-
йде, пильнувáв би,
и не дав би пíдко-
пáти господи своéi.

40 Тим и ви бúдь-
те готовí: бо, ко-
трóї годíni не ду-
маєте, Син чоловí-
чий прийде.

41 Кáже ж iому
Петр: Гóсподи, чи
до нас приповість
сю глагóлеш, чи до
всіх?

42 Речé ж Господь:
Хто есть вíрний и
розумний дворéць-

по Св. Луці.

кий, що поставить іого пан над чéлядью своєю, видавáти у пору вýзначену харч?

43 Блажéн слугá той, котрóго прийшóши пан знайде, що робить так.

44 Правдíво гла-
гóлю вам, що над
усім достáтком сво-
їм поставить іого.

45 Колí ж слугá той скáже в сérці своїм: Бáриться пан мíй прийтí, та й зáчне бýти рабів и рабíнь, істи, та пýти, та вцива́тись,

46 прийде пан то-
гó слугí дня, ко-
трóго не сподіва́т-
ся, и годíни, котрóї
не знаe, та й від-
лúчить іого, и дóлю
іого з невíрними по-
лóжить.

47 Той же слугá,
що знав вóлю пáна
свогó, та й не при-
готóвився, ані зро-
бýв по вóлі іого,
бýде бýтий мнóго.

48 Хто ж не зна-
ши зробýв достóйне
биття, бýде бýтий
мáло. Від усякого бо-
комú дáно багáто, ба-
гáто вимагáтиметь-
ся від іого; а комú
прибавлено багáто,
бíльш спита́ється від
іого.

49 Огóнь прийшóв
я кíнути на зéмлю;
и чого хóчу, колí
вже запалáв?

50 Хрищéннем же
маю христýтись, и
як міні вáжко, дóки
скíнчýться!

51 Чи дúмаєте, що
впокíй прийшóв я
дати на землі? Нí,
глагóлю вам, а роз-
дíленне:

52 бýде бо від вýві
пáтеро в однíй хáті
роздíлених, трóbe
прóти двох, и двóe
прóти трох.

53 Стáне бáтько
різно прóти сýна, и
син прóти бáтька;
мáти прóти дóчкí,
и дóчка прóти ма-

Євангелія

тери; свекрұха прѣти невістки свої, и невістка прѣти свекрұхи свої.

54 Рече же и до народа: Як побачите хмáру, що виступає від захóду, зараз кажете: Лíвень бýде; и бувáє так.

55 А як вітер полудéнний віс, кажете, що спéка буде; и бувáє.

56 Лицеміри, лицé землі и нéба вмісте пізнати, часу же сёго як не роспíзнастé?

57 Чом же и про сéбе не сúдите право?

58 Як бо йдеш из противником твоим перéд князя, то вдрóзі дбай, щоб збутись іогó; щоб не потяг тебе до судді, а суддя не передав тебе слузі, а слугá не вкинув тебе в темніцю.

59 Глагóлю тобі,

не вийдеш звідтіля, доки и останнего мідяка не віддаєш.

Голова XIII.

Нагодíлися же дé-
які тогó часу, оповідуючи іому про Галилéйців, котріх кров Пилат змішáв з жетрвáми іх.

2 И озвáвшись И-
сус, речé ім: Чи дý-
маєте, що Галилéйці сі грішніщи від усіх Галилéйців були, що так постраждали?

3 Ни, глагóлю вам; тількі ж, коли не покáетесь, усі так само погíнете.

4 Абó ті вісімнáд-
цять, що впала на них бáшта в Сило-
амі та й побýла іх, дýмаєте, що сі були більші довжники, над усіх людей, що живутъ у Єрусали-
мі?

5 Ни, глагóлю вам;
тількі ж, коли не

по Св. Луці.

покáєтесь , то всí так сáмо погýнете.

6 Сказáв же сю прýповість: Смоків-нýцю мав хтось у виногráднику своїм посаджену; и при-йшóв óвощу шукáти на нíй, та й не знá-йшóв.

7 Речé ж до ви-нарý: Ось три рóки прихóджу, шукáючи óвошу на смоків-нýці сíй, та й не знахóджу. Зрубáй іí: нá що и зéмлю за-ймáє?

8 Вíн же озвáв-шись кáже іомý: Гó-споди, зостáв іí и на се лíто, пóки про-копáю круг нéї та обложú гнóем;

9 чей зробдить ó-вощ; колý ж нí, тодí зрубáеш іí.

10 Навчáв же в однíй школí по су-бótам.

11 И ось булá жін-ка, маючи дýха нé-дуги вісімнáдцять

róків, и булá згóрб-лена, и не могла зовсíм вýпростатись.

12 Побáчивши ж іí Исýс, поклýкав, и речé ій: Жéно, од-звóлилась еси від нéдуги твоéї.

13 И положýв на нéї рúки, и зáраз стáла правá, и про-славляла Бóга.

14 Озвáвся ж шкóльний старшина, досáдуючи , що в субóту сцíлýв Исýс, и кáже народові: Е шíсть днíв, в котрí годýться робýти ; оттодí ж прихóдьте, та й сцíлáйтесь а не субíтнёго днý.

15 Вíдказáв тодí іомý Госпóдь, и речé: Лицемíри, хибá не кóжен з вас у субóту одвýзує волá свого абó осlá від ясéл, та ведé поїти ?

16 Сю ж дочку Авраáмову, що вя-зáв Сатана, бач, ві-сімнáдцять рóків,

Евангелия

чи не годілось од-
зволити од вязіла
сéго в день субіт-
ній?

17 И, як се про-
мовив, засоромились
усі противники юго,
а всі люди радувались
усім слáвним,
що стáлось від
юго.

18 Речé ж: Кому подобне цárство Бóже? и кому уподоблю юго?

19 Подобне воно зéрну горчíці, що взявши чоловíк, кинув у город свíй, и вýросло воно, и стало дéрево велике; и птаство небесне кúблилось між гíллém юго.

20 И знов речé: Кому уподоблю цárство Бóже?

21 Подобне воно квáсу, що взявши жінка, рошийла у трóх мíрках борошна, похи вкýсне все.

22 И проходив че-
рез городíй сéла,
навчáючи и вер-
стаючи дорóгу до Ерусалíму.

23 Кáже ж одíй іомý: Гóсподи, чи тих ма́ло, що спа-
саються? Він же речé до них:

24 Силкуйтесь у-
війтí тісníми во-
рітьмí: бо мнóгі,
глагóлю вам, шу-
кáти mustь увійтí, та-
й не здолють.

25 И, як устане господáрь та зачý-
нить двéрі, а ви
зачнете, стóячи зна-
двóру, стукати в
двéрі, говорячи: Гó-
споди, Гóсподи, від-
чий нам, и озвáв-
ши скáже вам: Не
знаю вас, звідкíя
ви;

26 тодí станете ка-
зati: Ми іли перéд
тобóю й пилí, и по
улицях наших на-
вчáв есý.

27 И скáже: Гла-

по Св. Луці.

голю вам, що не знаю вас, звідкіля ви: уступіться від мене, всі, що робите неправду.

28 Там буде плач и скреготаннє зубів, як побачите Авраама, та Ісака, та Якова и всіх пророків у царстві Божому, себе ж вигнаних геть.

29 И прийдуть од сходу й заходу, и від півночи й полудня, та й сядуть у царстві Божому:

30 И ось є останні, що будуть перші, и перші, що будуть останні.

31 Того дня приступили деякі Фарисеї, кáжучи іому: Зайди звідсіля: бо Ирод хоче тебе вбить.

32 И рече ім: Идіть га скажіть лісіці тий: Ось виганяю бісі, и сділена роблю сего-

дні й завтра, а третій-того дня скінчуся.

33 Тільки ж мушу сего дня и завтра и дального дня ходити: бо не можна пророкові загинути бік сторони Єрусалиму.

34 Єрусалиме, Єрусалиме, що вбивавши пророків и каменувши посланих до тебе! скільки раз хотів я зібрати діти твої, як курка своє гніздо під крила, и не схотіли.

35 Оце ж оставляється вам господа ваша пуста; істиною ж глаголю вам: Що не побачите мене, доки прийде, що скажете: Благословені грядущий в ім' Господне.

Голова XIV.

И сталося, як прийшов він у господу до 'дного из

Євангелія

старших Фарисе́й-ських у субо́ту істи хліб, булíй й вонí, назираючи їогó.

2 И ось оди́н чо-ловік у водя́нці був перéд ним.

3 И озвáвши́сь Ісúс, речé до за-ко́нників та Фари-се́їв, глагóлючи: Чи годýться в субо́ту сціляти?

4 Вонí ж мовчáли. И взя́вши сцілýв їогó, та й відпустíв.

5 И, озвáвши́сь до них, речé: В кóго з вас осéл або віл упадé в колóдязь, чи зáраз не вýтягне їогó субітнёго дня?

6 И не зуміли во-нý відказáти іому знов прòти сёго.

7 Сказáв же до запрóшених прýпо-вість, постерігши, як перéві місця ви-бирають, глагóлючи до них:

8 Колý запрóшений ти від кбого на ве-

сіллє, то не сідай на пéрвому місці; щоб часом поважні-ший тебе не був запрóшений від іо́го,

9 и прийшóвши, кто запросíв тебе їогó, не сказáв тобі: Дай сёму місце; и тоді дове-деться тобі з соро-мóм останнє місце зайняти.

10 Ні, колý ти запрóшений, прийшóвши сідай на останнёму місці, щоб, як прýиде, кто запро-сíв тебе, сказáв тобі: Дрúже, сідай вýще. Тоді бýде тобі слáва перéд тимí, що сидáть з тобóю.

11 Бо кóжен, кто нестýметься вгóру, принýзиться, хтó ж принýжується, пíйде вгóру.

12 Речé ж и тому, что запросíв їогó: Колý справляєш обід або вечéрю, не

по Св. Луці.

клич приятелів твоїх, ні братів твоїх, ні рόдичів твоїх, ні сусід багатих; щоб часом и воні тебе не запросяли, и не булó тобі відплáти.

13 Ні, коли справляєш гостину, за прόшуй убогих, калік, кривих, сліпих;

14 то бúдеш благéн: бо не мають чим віддати тобі: віддасться бо тобі у воскресéнню праведних.

15 Почувши ж се один з сидячих з ним, кáже іому: Блажéн, хто істиме хліб у цárстві Бóжім.

16 Він же речé іому: Один чоловік спрavив вечéрю велику, та й запросив мнóгих;

17 и післáв слугу свого під час вечéрі сказáти запрóшеним: Идіть: бо вже все готове.

18 И почалý рядом відпрóшуватись усі. Первий сказáв іому: Пóле купíв я, то мýшу пíйтý та подивítись на іого. Прошú тебé, вýбач міні.

19 А дру́гий сказáв: Пять ярем во- лів купíв я, и йдú спрóбувати іх. Прошú тебé, вýбач міні.

20 А знов дру́гий сказáв: Я одру- жýвсь, тому й не мóжу прийтý.

21 И прийшóвши слугá той, оповів пáнові своéму. Тоді прогнівýвшись го- сподáрь, речé слузі своéму: Вýйди хутко на дорóги та на улиці городські, та вбогих, та калік, та кривих, та сліпих попривóдь сюдý.

22 И речé слугá: Пáне, стáлось, як звелів есý, та й ще е місце.

23 И речé пан

Євангелія

до слугъ: Вийди на шляхъ та на загороди, та й сильй увийтъ, щоб пбвна булá господа моя.

24 Глагоблю бо вам, що ніхто з чоловіків тих запрощених не покоштує мої вечері.

25 Ишлó ж з ним пребагато нарому; и обернувши рече до них:

26 Коли́ хто приходить до мене, и не зненавидить батька свого, и матір, и жінку, и діти, и братів и сестер, та ще й свою душу, не може учеником моїм бути.

27 И хто не носить хреста свого и не ходить слідом за мною, не може бути учеником моїм.

28 Хто бо з вас, задумавши башту будувати, перше сівши не полічити ви-

датку, чи має на скінченне?

29 щоб часом, як положить він основину, та не спроможеться скінчити, всі дивлячись не стали сміятись из іого, кажучи:

30 Що сей чоловік почав будувати, та й не спромігся скінчити.

31 Або який царь, идучи на войну ударити на другого царя, сівши перше не порадиться, чи можливо з десятьма тисячами устояти против того, кто з двадцятьма тисячами идёт на іого?

32 Коли ж ні, то, ще як той далеко, послі піславши, просить примиря.

33 Так оце всякий з вас, кто не відчурається від усего свого достатку, не може моїм учеником бути,

по Св. Луці.

34 Добро сіль; ко-
лі ж сіль звітре,
то чим приправити?

35 Ні в зéмлю, ні
в гній не годиться
вона; геть вики-
дають її. Хто має
у́ші слухати, нехай
слухає.

Голова XV.

Приближувалися ж
до іого всі ми-
тники и грішники,
слухати іого.

2 И нарекали Фа-
рисеі та письмен-
ники, кáжучи: Що
сей грішників прий-
має и ість из ним.

3 Сказав же до
них прíповість сю,
глаголючи:

4 Котóрий чоловік
з вас, мавши сотню
овечóк, та загубив-
ши однú з них, не
зостáвить девят-
десят и дέвять у
пустýні, та не піде
за загубленою, дó-
ки знайде її?

5 А знайшовши,
положить на плéчі
собі, радіючи.

6 И, прийшовши
додому, скликáє
друаів та сусід, кá-
жучи ім: Рáдуйтесь
зо мною: бо я знай-
шов овéчку мою за-
гублену.

7 Глаголю вам, що
так рáдість бúде
на нéбі над однýм
грішником кáючим-
ся, більше нíж над
девятдесят и де-
вятьма праведника-
ми, котрýм не тре-
ба покаяння.

8 Абó котóра
жінка, мавши дé-
сять драхім, колí
згúбить драхму од-
нú, не світить світ-
ла, та не вимітає
хáти, та не шукáє
пýльно, дóки знá-
йде?

9 А знайшовш
клíче подруг та
сусідóк, кáжучи: Рá-
дуйтесь зо мною:
бо я знайшла драх-

Свáнгелия

му, що була згу-
била.

10 Так, глагóлю
вам, рáдість бúде
перéд áнгелами Бó-
жими над однýм
грíшником кáючим-
ся.

11 Речé ж: Одýн
чоловíк мав два
синý,

12 и сказáв молóд-
ший з них бáтьковi:
Отче, дáй мiнi ча-
стíну маéтку, що
впадáє мiнi. И роз-
дíлýв iм прожítок.

13 И не по мнó-
гих днях, зібрáвши
все молóдший син,
відъíхав у зéмлю
далéку, та й про-
тráтив там маéток
свíй, живучý блúдно.

14 Як же проів
усé, настáла голод-
нéча велика в землi
тíй; и почáв він тер-
пíти недостáток.

15 И пíйшóвши при-
стáв до одногó з
жíщáн землi тíéi; и
пíслáв той iогó на

полá своi пáсти
свýнi.

16 И бажáв він
сповñйти живiт свíй
лушпíннем, що іли
свýнi, та й нíхтó не
давáв iому.

17 Опамятáвши
же сказáв: Скíлькi
найmitív у бáтька
могó наáто мають
хлíба! я ж гóлодом
погибаю.

18 Устáвши пíйdú
до бáтька могó, и
скажú iому: Отче,
згрíшíв я на нéбо и
перéд тобóю,

19 и вже недостóен
звáтись сýном твоím;
приймí менé як од-
ногó з найmitív
твоíx.

20 И встáвши пí-
йшóв до бáтька
свого. Щe ж він
далéко був, побáчíв
iогó бáтько Іогó, и
змилосéрдивсь, и по-
бíгши упáв на шíю
iому, и поцíлувáв
iогó.

21 Кáже ж iому

по Св. Луці.

син: Отче, згрішав я на небо и перед тобою, и вже недостоен зватись сином твоим.

22 Каже ж батько до слуг своїх: Принесіть шату найпérшу та й одягніть юго; и дайте пérстень на руку юому, и чоботи на ноги;

23 и, привівши теля годоване, заколіть, и івші веселімось:

24 бо сей син мій мертвий був, та й ожів; згинув був, та й знайшовся. И почали веселітись.

25 Був же син юго старший на поль; и, як ідучи зближавсь до господи, почув співи да танці.

26 И, покликавши одного з слуг, питав, що б се булó такé.

27 Той же кáже юому: Що брат твій

прийшов, и заколобв батько твій теля годоване, що здорбого юго прийняв.

28 Росéрдився ж и не скотів увійтý. Оце ж батько юго вийшовши просів юго.

29 Він же озвáвшись речé батькові: Ось стíлькі літ служу тобі, и ніколи заповіді твоєї не переступíв, та й ніколи міні не дав есі козеняти, щоб з приятелями моїми повеселітись;

30 як же син твій сей, проївши твій прожиток з блудницями, прийшов, заколобв есі юому теля годоване.

31 Він же речé юму: Дитино, ти все зо мню есі, и все, що моé, твоé;

32 веселітися ж и радуватися трéба булó, що брат твій сей мертвий був, та

Свáнгелия

й ожýв, и згýнув
був, та й знайшовся.

Головá XVI.

Промóвив же и до учеників своїх: Одýн чоловíк був багáтий, що мав пристáвника; и обвину- вáчено сéго іомý, що россипáє маéток іогó.

2 И, поклýкавши іогó, кáже іомý: Що се чýю про téбе? Дай міні перéлік з твого пристáвництва: бо не мόжна вже бýти тобі пристáвником.

3 Кáже ж у собі пристáвник: Що міні робýти, що пан мíй берé пристáвництво від менé? Копáти не вмію, просýти сорóмлюсь.

4 Знаю, що зроблю, щоб, як від- стáвлений бýду від пристáвництва, при-

йняли менé в го- спóди свои.

5 И поклýкавши кóжного з довжни- ків пáна свого, кá- же пéрвому: Скíлькі ти вýнен пáнові моéму?

6 Вíн же кáже: Сто мíр олýви. И кáже іомý: Вíзьмí твою роспýску, та сíвши хýтко, пишí пятдесят.

7 Пóтім дру́гому кáже: Ти ж скíлькі вýнен? Вíн же кáже: Сто мíр пшеницí. И кáже іомý: Вíзьмí твою роспýску та напишí вісімдесят.

8 И похвалýв пан пристáвника непrá- ведного, що мúдро вчинíв: сирий бо вíку сéго мудрíщí над синів свíту в рóді своім.

9 И я вам глагó- лю: Робіть собі приятелів від ма- мбni непráвdi, щоб, як будете в недо-

по Св. Луці.

стáтках, прийнялý
vas у вíчні осéлі.

10 Вíрний у най-
мénшому, и в вели-
кому вíрний, а в най-
ménшому непráвед-
ний, и в великому
непráведний.

11 Колý ж оцé у
непrávední мамóni
vírkí не бúдете, то
правdýve xto вам
звíрить?

12 И колý у чу-
жóму vírní не буlí,
váše xto вам даст?

13 Жóден слугá
не мóже двом па-
nám служýti: abó
одногó ненавídíti-
me, а дру́гого лю-
бítиме; abó до од-
ного прихýлиться, а
дру́гим гордуватиме.
Не мóжете Бóговí
служýти и мамóni.

14 Чýли ж се все
й Фарисéi, бúвши
срíблолюбцями, та й
насмíхáлись из ióго.

15 И речé vіn: Ви
опráвduете себé пе-
ред людьmý, Бог же

знає серця вáші: бо
що в людéй високе,
те огýда перéд Бó-
гом.

16 Закóн и про-
róки до Ioána. З
того часу цárство
Бóже благовіству-
сья, и кóжен сý-
лою здобувáє iогó.

17 Лéгше ж нéбу-
та землі перейtí,
нíж из закóну однíй
týtlí пропáсти.

18 Всякий, кто роз-
водиться з жíнкою
своéю, и жéниться
з іншою, рóbить
перéлюб; и всякий,
хто жéниться з роз-
véдоною з чоловí-
ком, рóbить перé-
люб.

19 Одýн же чоло-
вíк був замóжний,
и одягáвсь у кар-
мазíн та висóн, и
жив що-dná pýшно.

20 Убóгий же одýн
був, на имá Лáзарь,
ще лежáв перéд во-
ríтьmý iогó ввесь у
стрúpí,

Свáнгелия

21 и бажа́в году-
ва́тись окруши́нами,
що пада́ли в стола́
багатирéвого; тількі
ж и собáки прихó-
дячи лизáли ráни
іогó.

22 Стáлося ж, що
вмер убóгий, и пе-
ренеслí іогó áнгели
на лóно Авраáмове;
умér же й багатýрь,
и похова́ли іогó.

23 И в пéклі зняв-
ши очі свої, бувши
в мýках, побáчив од-
далекý Авраáма, и
Лáзаря на лóні іогó.

24 И покликнувши
він, кáже: Отче
Авраáме, помíлуй
менé та пíшли Лá-
заря, нехáй умóчить
конéць пáльця сво-
го в вóду та про-
холодítъ яzik мíй:
бо я мúчуясь у по-
ломыі сéму.

25 Речé ж Авраáм:
Дитíно, спогадáй,
що прийняв есý дó-
бре твоé в життю
твоим, а Лáзарь так

сáмо лихé; тепéр
же він тут утішá-
еться, а ти мúчися.

26 Нáдто ж усёго
того, між нáми й
вáми прóпастъ ве-
ліка утверди́лась,
щоб котóрі схотів-
ши перейти звід-
сíля до вас, не здо-
ліли; ані звідтíля
до нас не перейшлí.

27 Кáже ж він:
Благáю ж тебе,
óтче, щоб пíслáв
іогó до дóму бáтька
могó:

28 маю бо пять
братьів; нехáй свід-
кує ім, щоб и вонý
не прийшлí у се-
місце мýки.

29 Речé іому
Авраáм: Мають во-
нý Мойсéя и прорó-
ків; нехáй слúхають
іх.

30 Він же кáже:
Ні, отче Авраáме;
тількі ж, колиб хто
з мéртвих прийшóв
до них, покáються.

31 Речé ж іому:

по Св. Луці.

Коли́ Мойсéя и про-
róків не слúхають,
то, коли́б хто и з
мéртвих воскрéс, не
пíймуть вíри.

Головá XVII.

Речé ж до учени-
ків: Не мóжна
не прийтí поблаз-
ням; гóре ж, черéз
кóго прихóдять!

2 Лúчче б іомý
булó, коли́б жóрно
млиновé почéплено
на шíю іомý, та й
укýнуто в мóре,
нíж щоб зблазníв
одногó з малих сих.

3 Озирáйтесь на
сéбе. Коли́ погрí-
шýть прóти téбе
брат твíй, докорí
іомý, и коли́ по-
ка́ється, простí іомý.

4 И коли́ сíм rás
ná день погрíшýть
прóти téбе, и сíм
раз ná день обéр-
неться до téбе, кá-
жучи: Кáюсь; про-
стí іомý.

5 И казáли ап-
стóли Господéві:
Прибáв нам вíри.

6 Речé ж Госпóдь:
Коли́б ви ма́ли вíру
з вéрно горчíцí, то
сказáли б шовкó-
вици оцíй: Вíкоре-
нись и посадíсь у
мóрю; и послúхала
б вас.

7 Хто ж з вас,
слугú мáвши, ратай
чи паствухá, як. идé
з пóля, скáже іомý
záraz: Прийшóвши
сíдáй істи?

8 А чи не скáже
іомý: Наготóв мíні
що вечéряти, та
пíдперезáвши по-
слúгуй мíні, пóки
істиму та пýтиму, а
потíм істимеш и пý-
тимеш ти?

9 Чи дýкує томý,
слузí, що зробíв,
що звéлено іомý?

10 Так и ви, коли́
зробите все, що
звéлено вам, ка-
жítъ: Що слúгí ми
нíкчéмні: бо, що по-

Евангелия

вінні зробити, зробиши.

11 И стáлось, як ийшов він у Єрусалим, и прохóдив серéдиною Самарії та Галилéї,

12 и, як увійшов ув одно селó, зустріло іогó дéсять прокажéнних чоловíків, що стояли oddалекý.

13 И знялý вонý гбlos, кáжучи: И-сúсе настáвниче, по-мíлуй нас.

14 И побáчивши речé ім: Идіть покажіть себе свя-щéнникам. И стáлось, як пійшлý вонý, очистялись.

15 Одýн же з них, бáчивши, що одý-жав, вернúвсь, гó-лосом великим прославляючи Бóга,

16 и, пришáв ли-цéм до нíг іогó, дá-куючи іомý; а був він Самарянин.

17 Озвався ж И-

сúс и речé: Чи не дéсять очистились? дéвять же де?

18 Не знайшлýсь, щоб вернúвшýсь од-дáти слáву Бóгу, тількі чужозéмець сей.

19 И речé іомý: Устáвши йди: віра твоá спаслá тебе.

20 Як же спитáли іогó Фарисéї, колý прýйде цárство Бó-же, відказáв ім, и речé: Не прýйде цárство Бóже з по-стерегánnem,

21 анí казáтимуть: Дивíсь, ось вонó; або: Дивíсь, он: бо цárство Бóже у вас усерéдині.

22 Речé ж до уче-ників: Прýйдуть днí, що бажáтимете одýн з днів Сýна чоло-вíчого вýдіти, та й не побáчите.

23 И кзáтимуть вам: Дивíсь, ось; або: Дивíсь, он; не йдіть и не ганýйтесь.

по Св. Луці.

24 **Б**о, як бліска-
виця, бліснувши з
одногó краю під
небом до другого
краю під небом,
світить, так буде
й Син чоловічий
дня свого.

25 Пέрше ж муси-
ть він багато тер-
піти, и відчурається
іого рід сей.

26 **И** як стáлось
за днів Ноя, так
буде й за днів Сíна
чоловічого.

27 Іли, пилý, женý-
лись, давались,
аж до дня, як увій-
шов Ной у ковчéг,
и настáв потоп, та-
й вýгубив всіх.

28 Так сáмо, як
стáлось и за Лóта:
іли, пилý, торгува-
ли, продавали, на-
саджували, буду-
вали:

29 котóрого ж дня
вýйшов Лот из Со-
дóма, линуло огнéм
та сіркою з нéба,
та й вýгубило всіх.

30 Так же бúде и
в день, котрого
Син чоловічий від-
крýється.

31 Того дня, хто
буде на криші, а
надібье іого в хáті,
нехáй не влáзить
узýти його; и хто
на пólі, так сáмо
нехáй не вертається
назáд.

32 Спогадáйте Лó-
тову жінку.

33 Колý хтó шу-
катиме дúшу свою
спастí, погубить її;
а хто погубить її,
ожýвить її.

34 Глагóлю вам,
тієї нóчи буде двóє
на однім лíжку;
один вíзьметься, а
другий зостáвиться.

35 Дві молотимуть
укýпі; одна вíзь-
меться, а друга зо-
стáвиться.

36 Двóє будуть у
пólі; один вíзь-
меться, а другий зо-
стáвиться.

37 И озвáвшись кá-

Евангелія

жуть до і́ого: Де, Господи? Він же рече і́м: Де тіло, там збиратимуться орлі.

Голова XVIII.

Сказав же и прý повість і́м про те, що трéба по всяк час молýтись, а не внивати,

2 глагóлючи; Один суддá був у якомусь гóроді, и Бóга не боявся, и чоловíка не соромився.

3 Вдовýця ж була одна у гóроді тім; и прийшла до і́ого, кáжучи: Помстíсь за мене над противником моім.

4 И не хотів дòвго, потім же кáже в собі: Коли и Бóга не боюсь, и чоловíка не соромлюсь,

5 то, що докучає міні вдовá ся, по-

мщúсь за нéї, щоб, без перéстану хóдячи, не докучáла міні.

6 Рече ж Госпóдь: Слухайте, що буддá непráведний кáже.

7 Бог же чи не помстíвся б за вýбраних своїх, що голосять до і́ого день и нíч, хоч дòвго терпítъ про них?

8 Глагóлю вам, що помстíться за них незабáром. Тількі ж Син чоловíчий прийшóвши чи знайдé вíру на землі?

9 Сказав же и до інших, що вповáли на сéбе, що вонí прáведні, та гордували другими, прýповість сю:

10 Два чоловíки ввійшли в цéркву помолýтись: один Фарисéй, а другий митníк.

11 Фарисéй, стáвши, так у собі молýвся: Бóже, дáкую

по Св. Луці.

тобі, що я не та-
кій, як інші люде,
здірщики, непrá-
ведні, перéлюбні,
або як оцéй митníк.

12 Я пóщу два
ráзи на тýждень,
даю десятýну з у-
сéго, що приdbaю.

13 А митníк, од-
далекý стáвши, не
хотів и очéй до нéба
звестý, а бив у грú-
ди себé, кáжучи:
Бóже, милостíвий
будь міні грішному,

14 Глаголю вам,
пíйшов сей до дому
свóго oprávdаний
більш, нíж той: бо
кóжен, хто несéться
вгóру, принíзиться;
хто ж принíжуєть-
ся, пíйде вгóру.

15 Приносили ж
іомý и дítéй, щоб
до них приторк-
нýвсь; бáчивши ж
ученикý, закáзували
ім.

16 Исýс же, поклý-
кавши іх, речé: Пу-
стіть дítók прихó-

дiti до мéне и не
бороніть ім: такíх
бо цárство Бóже.

17 Истино глаголю
вам: Хто не приýме
цárства Бóжого як
дитýна, не ввíде в
іóго.

18 И питáв іогó
одýн старшина, кá-
жучи: Учýтелю bla-
гýй, що робíвши
життé вíчne наслí-
джý.

19 Речé ж іомý И-
сýс: Чого менé звеш
благýм? нíхто не
благýй, тíлькі одýн,
Бог.

20 Зáповíді знаéш:
Не чинí перéлюбу,
Не вбивáй, Не крадь,
Не свíдкуй крýво,
Поважáй бáтька тво-
го и матíр твою.

21 Вíн же кáже:
Се все хороїв я з
мáлку мого,

22 Почúвши ж се
Исýс, речé іомý: Щe
одного тобі недо-
стаé; усé, що маéш,
продай та й роздай

Євангелія

убогим, и матимеш скарб на небі; та й прихόдь, иди слідом за мною.

23 Він же, почувши се, став вельми сумний: був бо дуже багатий.

24 Побачивши ж іого Ісус, що вельми сумний став, рече: Як тяжко багацтва маючим увійти в царство Боже!

25 Легше бо верблюдові кріз ушко голки пройти, ніж багатому в царство Боже ввійти.

26 Казали ж ті, що чули: То хто ж може спастися?

27 Він же рече: Неможливе у людей можливе у Бога.

28 Каже ж Петр: Ось ми покинули все, та й пішлі слідом за тобою.

29 Він же рече ім: Істино, истинно глаголю вам: Що нема нікого, хто по-

кінув господу, або родителів, або братів, або жінку, або діти задля царства Божого,

30 та й не прийняв багато більше, часу сёгб а в віку будучому життєвічні.

31 Уявши ж двадцятіх, рече до них: Оце йдемо в Єрусалим, і станеться все, що написано через пророків, Синові чоловічому.

32 Буде бо віданий поганам, и на сміхатимуться з іого, и зневажатимуть іого, и плюватимуть на іого,

33 и бівши убъють іого; а третіго дня воскресне.

34 А воїні нічого того не зрозуміли; и булó слово се закрите від них, и не розуміли глаголаного.

35 Сталося ж, як

по Св. Луці.

наближався до Єріхона, один сліпий сидів при дорозі прósячи;

36 чу́вши ж, що нарóд ідé мýмо, спíтав, що б се булó.

37 Сказáли ж іомý, що Исýс Наза-
ряний ідé мýмо.

38 И поклíкнув,
ка́жучи: Исýсе, сýну
Давíдів, помíлуй
менé.

39 А тí, що йшлý
попéреду, сварíлись
на іóго, щоб мов-
чáв; він жеще більш
кричáв: Сýну Да-
вýдів, помíлуй менé.

40 Стáвши ж Исýс,
звелів югó привестí
до сéбе; як же на-
ближíвся він, спи-
тав югó,

41 глагóлючи: Що
хóчеш, щоб зробíв
тобí? Він же ка́же:
Гóсподи, щоб про-
зrів.

42 А Исýс речé
іомý: Прозrí: віра
твой спасла тебе.

43 И зáраз прозrів,
та й пíйшóв слідóм
за ним, прославляю-
чи Бóга; и ввесь
нарóд, побáчивши
се, одdáv хвалú Бó-
гові.

Головá XIX.

И вíйшовши про-
хóдив черéз Єри-
хон.

2 И ось чоловíк,
на имý звáний Зак-
хéй, и був він стáр-
ший між митникáми,
и сей був замóжний.

3 И бажáв бáчити
Исýса, хто він, та
не змíг за нарóдом:
бо малóго був зró-
сту.

4 И, побігши на-
перéд, зліз на шов-
кóвицю, щоб поди-
вýтись на іóго: бо
тудý мав прохóдити.

5 И, як прийшóв
на те місце, спо-
глянувши Исýс, по-
бáчив югó, и речé
до іóго: Закхéю,

Свáнгелия

влізь боржíй додблу: бо був він близько сего́дні бо в дому твоім трéба міні бути.

6 И вліз він боржíй, и прийняв іогó радіючи.

7 И бачивши всі, нарекáли, кáжучи: Що до грішника чоловіка пійшов у гостýну.

8 Стáвши ж Закхéй, кáже до Гóспода: Ось полови́ну достатку могó, Гóсподи, даю вбóгим; и колý кого чим обýдив, віддаю вчéтверо.

9 Речé ж до іого Ісúс: Що сего́дні спасéнне дóмові сéмý стáлось: яко ж бо и він син Авраáмів:

10 прийшóв бо Син чоловíчий, щоб шукати и спасáти погíбше.

11 Як же слухали вонí се, додáвши сказáв прýзовість:

бо був він близько Ерусалíму, и думали вонí, що зараз має цárство Бóже явиться.

12 Речé ж оцé: Один чоловíк значного рóду йшов у зéмлю далéку прийняти собі цárство, та й вернúться.

13 Покликавши ж десять слуг своїх, дав ім десять мин сріблá, та й сказáв до них: Орудуйте, пóки прийдú.

14 Міща́не ж іогó ненавíділи іогó, и післáли посли слідом за ним, кáжучи: Не хóчемо сего́, щоб царювáв над нáми.

15 И стáлось, як вернúвся він прийнявши цárство, скавáв приклíкати собі слуг тих, що дав ім сріблó, щоб знáти, хто що зорýдував.

16 Прийшóв же пéрвий, кáжучи: Пá-

по Св. Луці.

не, мýна твоя при-
робила дéсять мин.

17 И речé іому: Гарáзд, дóбрый слú-
го: що у наймén-
шому вíрен був есý,
то май власть над
десятъмá городáми.

18 И приступíв дрú-
гий, кáжучи: Пáне,
мýна твоя зробила
пять мин.

19 Речé ж и сéмú:
И ти будь над пять-
мá городáми.

20 И юншій при-
ступíв, кáжучи: Пá-
не, ось мýна твоя,
котrу я мав скóва-
ну в хúстці:

21 боявсь бо тебé,
що ти чоловíк жор-
стóкий: берéш, чого
не клав есý, и жнеш,
чого не сíяв.

22 Речé ж іому:
З уст твоїх судýти-
му тебе, лукáвий-
слúго. Знав есý, що
я чоловíк жорстó-
кий: беру, чого не
клав, и жну, чого не
сíяв;

23 и чом же не дав
еся сріблá мого у
мінáльню? и я, прий-
шóвши, в лíхвою
вýміг би іогб.

24 И речé стоячим
колó іого: Вíзьмítъ
від іого мýну, и
дáйте маючому дé-
сять мин.

25 (И казáли іому:
Пáне, має дéсять
мин.)

26 Глагóлю бо вам:
Що всякому маючо-
му дáться, від не-
маючого ж и, що
має, вíзьметься від
іого.

27 А ворогів моїх
тих, що не хóчуть,
щоб царювáв над
нимý, приведіть сю-
дý, та й повбивáйте
перéдо мною.

28 И, промóвивши
се, пíйшóв дáлій,
идúчи в Єрусалýм.

29 И стáлось, як
наблизíвсь до Виø-
фáгі і та Виøáни, до
горы звáкої Олýвної,

Евангелія

післáв двох з учеників своїх,

30 глагóлючи: Ідіть у селó, що пе-рéd вáми, у котré ввійшóвши, знайдéте ослá привýзанé, що на іóго ніхтó з людéй нíкóли не сí-дáв. Одвязáвши іо-гó, приведіть.

31 И колý кто вас поспитáє: Нá что одвýзуетe? так ска-жіть іомý: Що Го-сподéві трéба іогó.

32 Пíйшóвши ж послаñі, знайшлý, як він сказáв ім.

33 Як же одвýзу-вали вонí ослá, ка-záли господарі іогó до них: Нá что од-вýзуетe ослá?

34 Вонí ж сказá-ли: Господéві іогó трéба.

35 И привелý іогó до Исýса; и, накý-нувши свою одéжу на ослá, посадíли Исýса.

36 Як же він іхав,

простилали одéжу свою по дорбí.

37 Колý ж вже на-ближíвся він до збочú горы Олýви, почалó все мнóже-ство учеників рá-дуючись хвалýти Бó-га гóлосом великим за всі чудесá, що бáчили,

38 говорячи: Бла-гословéн грядúщий царь в имá Господ-не: впокíй на нéбí, и слáва на вишинáх.

39 А дéякí з Фа-рисéів між нарóдом казáли до іóго: Учý-тéлю, закажí уч-никáм твоім.

40 И озвáвшись речé ім: Глагóлю вам, що колý сí за-мóвкинуть, камінne кричáтиме.

41 И, як набли-жíвсь, то, побачив-ши город, заплáкав над ним,

42 глагóлючи: Що колýб зрозумíв и ти хоч у день сей

по Св. Луці.

твій, що для впокю твого! тепер же воно закрите перед очима твоїми.

43 Бо прийдуть дні на тебе, и обкінуть вороги твої шанцями тебе, та й обляжуть тебе, и стиснуть тебе звідуєди.

44 И з землею зрівняють тебе и діти твої у тобі; и не заоставлять у тобі каменя на камені: бо не розумів есі часу одвідин твоїх.

45 И ввійшовши у церкву, почав виганяти продаючих у ній и купуючих,

46 глаголючи ім: Писано: Дом мій дом молитви; ви ж іого зробили вертепом розбійників.

47 И навчав щодня в церкві. Архиерей же та письменники шукали іого вбити, и значні людські.

48 И не знайшлі, що б зробити: нарід бо ввесь горнувсь до іого слухаючи.

Голова ХХ.

И стáлось одногó з тих днів, як навчáв він нарід у цéркві та благовістувáв, поприходили архиерéї та письмéнники з старшими,

2 и промóвили до іого, кажучи: Скажи нам, якою вlastю се рóбиш? або хто дав тобі вlastь сю?

3 Відкáзуючи ж речé до них: Спитáю вас и я про однú ríч, и скажіть міні:

4 Хрищéнне Іоáнове з нéба булó, чи від людéй?

5 Вонý же міркували в собі, говорячи: Що, колý скажемо: З нéба; ка-

Бвáнгелія

затиме: Чом же не понялý ви віри юмý?

6 Колý ж скáжемо: Від людéй; то ввесь народ покаменує нас: пéвен бо він, що Іоáн прорóк.

7 И відказáли, що не знають, звідкíлý.

8 А Исúс ім речé: То й я не скажú вам, якóю влáстю я се роблю.

9 Почáв же до народу глагóлати прýповість сю: Один чоловíк насадíв виногráдник, та й дав іого виногráдарям, та й відъїхав на дóвгий час.

10 И післáв у пору до виногráдарів слугý, щоб з óвощу виногráднёго дали іому; виногráдарі ж, побíвші іого, відослали в порожні.

11 И післáв ще дрúтого слугý; вонý ж и тогб, побíвши

та обезчестíвши, відослали в порожні.

12 И післáв ще трéйтёго; вонý ж и сёгó порáнивши прогнали.

13 Речé ж пан виногráдника: Що робýти? пішлю сýна мого любого: мóже, тогó побáчивши, посоромляться.

14 Побáчивши ж іого виногráдарі, казáли між собою, говорячи: Сенаслідник; ходíмо вбъемо іого, щоб нáше булó наслідде.

15 И, вýкинувши іого за виногráдник, убýли. Що ж робýтиме ім пан виногráдника?

16 Прýйде та й вýгубить виногráдарів сих, и дастъ виногráдник іншим. Почúвши ж, сказáли: Боронý Бóже!

17 Він же, поглянувши на них, речé: Що ж се напíсано

по Св. Луці.

Кáмінь, щó відкинули будівнýчі, сей стáвся головою угла?

18 Всякий, хто впадé на той кáмінь, розíбъється; на кóго ж він упадé, розітрé іогó.

19 И шукáли архиерéї та письмénники наложýти на іóго рúки тíєї гдýни, та боя́лись на-рóду: зрозуміли бо, що до них прýпovість сю сказáв.

20 И, назирáючи іогó, післáли пíд-глýдників, що ви-давáли себé за прáведних, щоб схопýти іогó на слóві та віддати старшинí та влáсті ігéмоновíй.

21 И питáли вонí іогó, кáжучи: Учý-телю, знаéмо, що прáво говóриш и навчáеш, и не дý-вissя на лицé, а по прávdí на путь Бó-жий наставляéш.

22 Годýться нам Кéсаревí данину да-вати, чи нí?

23 Постерігши ж іх пídstup, речé до них: Що менé спо-кúшуєте?

24 Покажіть мíni денáрия. Чиé має облýччe и нáдпись? Озвáвшися ж ска-зáли: Кéсареве.

25 Він же речé ім: Оддáйте ж одé Кé-саревí Кéсаревí, а Бóже Бóговí,

26 И не моглí во-нý схопýти іогó на слóві перéд нарó-дом; и, дивýючись одповíдью іогó, мовчáли.

27 Приступíвши ж тодí дéякí з Са-дукéів, котрí перé-чать, що е воскрé-сéнне, питáли іогó,

28 говóрячи: Учý-телю, Мойсéй напи-сáв нам: Колý чий брат умré, мáвши жíнку, и сей бездіт-ний умré, щоб узýв

Евангелия

брат юго жінку и воскресів на сінне братові своєму.

29 Сім оцé братів булó; и пérвий, узя́вши жінку, умér бездітний.

30 И взяв дру́гий жінку, та й сей умér бездітний.

31 И третій узя́в ії, так сáмо ж и тí сім, та й не зостáвили дітéй, и повмирали.

32 Опісля ж усіх умérла й жінка.

33 Оцé ж у воскресéнню кому з них бúде жінкою? сім бо мали ії за жінку.

34 И відкáзуючи речé ім Исýс: Синý світу сёгó жéнятися й видають заміж;

35 кто же удо-
стоїться вікú тогó
доступítись и во-
скресéння з мér-
тих, ні жéнятися,
ані віddaють заміж:

36 бо ані вмérти
вже не можуть:

рівні бо áнгелам, и и синý вонý Бóжі, воскрéсення синáми бúвши.

37 А що встають мérтві, то и Мой-сéй показáв колó купинý, як зве Гóспода Бóгом Авраáма, и Бóгом Исáка, и Бóгом Якова.

38 Бог же не мér-
тих, а живих: всі
бо юмú живúть.

39 Озвáвшися же дéякі з письмéнни-
ків, казáли: Учý-
телю, дóбре глагó-
лав есý.

40 И більш не
сміли питáти юго
ні про що.

41 Речé же до них:
Як се кáжуть, що
Христóс син Дá-
вídів?

42 а сам Давíd
говóрить у кийзí
псальм: Речé Го-
спóдь Господéві
моéму: Сидý по пра-
вýці в мéне,

43 дóки положу во-

по Св. Луці.

рогів твоїх підніж-
ком ніг твоїх.

44 Давід оцé Гó-
сподом Іогó зве: як
же він син іогó?

45 Як же слúхав
увéсь нарóд, речé
ученикам своім:

46 Остерегáйтесь
письмéнників, що ба-
жáють ходíти в шá-
тах, та люблять ви-
тáчня на торгáх, та
перві сідалища по
шкóлах, та перві
місця на бенкéтах;

47 що жерúть до-
мý вдовíць, и для
вýду довго мóлять-
ся. Сí приймуть ще
тáжчий óсуд.

Головá XXI.

Поглянувши ж по-
бáчив, як кíдали
дáри свої в скар-
бóну замóжні.

2 Побáчив же и
однú вдовíцю вбó-
гу, що кíдала тудí
дві лéпти.

3 И речé: Прав-

дýво глагóлю вам,
що вдовíця вбóга-
ся більш усіх укý-
нула:

4 всi бо тi з лýш-
ку свого кíдали у
дáри Бóжí, ся ж з
недостáтку свого у-
вéсь прожítок свíй,
що мала, вкýнула.

5 И як дéякí го-
ворíли про цéркву,
що камíннem кра-
сним та посвятами
укráщена, речé:

6 Се, що бáчите,
прийдуть днi, в ко-
трí не зостáвиться
камíнь на каменí,
щоб не зруйнóвано.

7 Питáли ж іогó,
кáжучi: Учýтелю,
колí ж се бúде? и
що за озиáка, колí
се мáє стáтися?

8 Він же речé:
Гледíть, щоб не бу-
лý звéденí: мнóгí бо
прийдуть в имá моé,
кáжучi: Що се я.
А час приближíвся;
не йдіть же за нимý.

9 Як же почúете

Євангелія

про вóйни та бúнти, не полóхайтесь: мýсить бо перш се стáтись; тíлькі ж не зáраз конéць.

10 Тоді речé ім: Устáне на́рід на на́рід и цárство на цárство,

11 и трус великий по місцяx, и голодnéча, и помíр буде, и страхи, и ознáки з нéба великі бúдуть.

12 Та перш тогó всéго наложять на вас руки свої и го- нýтимуть, видаючí у школи и темníці вéдених перéд царí та игéмони задля имá могó.

13 И стáнеться во- но вám на свідку- вáннє.

14 Постановіть же в серцяx ваших на- перéд не готовитись відкаzувати:

15 я бо дам вам уста и премúдрість,

котрій не здоліуть протýвитись, ані встóяти усі противники вáші.

16 Бúдете ж видáвані и від родите- лів, и братів, и родíни, и приятелів: и вбивáтимуть дéя- ких з вас.

17 И бúдете нена- вýджені від усіх задля имá могó.

18 И волосýна з головý вáшої не за- гýне.

19 У терніню вá- шому осягніть дúши вáші.

20 Як же побáчи- те, що обгóрнуто таборáми Єрусалýм, тоді знáйте, що ча-ближíлося спустін- не югó.

21 Тоді, хто в Ю- дéї, нехáй біжáть у гори; а хто в серé-дині в юму, нехáй вихóдять; а тí, що по сéлах, нехáй не ввіхóдять у юго.

22 Бо се дні відо-

по Св. Луці.

мщéння, щоб справ-
дýлось усé напýсане.

23 Гóре ж важкýм
и годúючим у тí днí!
бýде бо бідá велика
на землí, и гнів на
народі сёмý.

24 И поляжутъ від
гóстрого мечá, и по-
займані будуть у
полόнь до всіх по-
гáн; и топтáтимуть
Ерусалим погáне, дó-
ки сповнáться часí
погáн.

25 И будуть ознá-
ки на сónці, и мі-
сяці, и зóрях, а на
землі перéполох на-
родів у зáколоті; як
заревé мóре та фýлі.

26 И омертвіютъ
люде від страху та
дожидання тогó, що
прийде на вселéнну:
сýли бо небéсні за-
хитáються.

27 И тоді побá-
чять Сýна чоловíчо-
го, идúчого на хмáрі
з сýлою и слáвою
великою.

28 Як же зачнé се

діятись, випробуй-
тесь и підіймáйте
голови вáші: бо на-
ближíлось викуп-
ленне вáше.

29 И сказáв прý-
повість ім: Бáчите
смоківийцю и всякі
деревá.

30 Як роспúкуютъ-
ся вже, бáчивши са-
мі розуміете, що вже
блíзько лíто.

31 Так и ви, колí
побáчите, як се стá-
нетъся, знáйте, що
блíзько цárство
Бóже.

32 Истино глагóлю
вам: Щe не перéйде
рід сей, дóки все
станеться.

33 Нéбо и земля
перéйде, словá ж
мої не перéйдутъ.

34 Остерегáйтесь
ж, щоб часом не об-
тягчíлись вáші сер-
ця прожорством та
пýянством, та жур-
бóю житя сéго, и
щоб несподівано на

Свáнгелия

vas не настíг день
той.

35 **Бо, як сítка,**
впадé на всіх, що
живу́ть на лиці всiéї
землі.

36 **Пильнúйте, по**
всяк час молячись,
щоб удостóїлися
втекти від тогó всé-
гó, що має стáтись,
и стáнути перéд Сí-
ном чоловíчим.

37 Навчáв же днá-
ми в цéркві, нóчами
ж вихóдячи, пробу-
вáв на горі звáній
Олýвною.

38 Усí ж люде
схдились рано до
ібго в цéркву слу-
хати іогó.

Головá XXII.

Наблизáлося ж
свáто опріснó-
ків, звáнé пásха.

2 И шукáли ар-
хиерéї та письмéн-
ники, як би погу-
бýти іогó: боя́лись
бо нарóду.

3 Ввíшбóв же Са-
танá в Юду, на прí-
звище Іскариóцько-
го, що був з числá
дванадцятý.

4 И пíйшбóши го-
ворíв з архиерéями
та воівóдами, як
іогó зрадити ім.

5 И зрадíли вонý,
и вмóвились іомú
срíблá дáти.

6 И обіця́вся, и
шукáв на́годи, щоб
вýдати іогó ім без
нарóду.

7 Прийшбóв же день
опріснóків, як трé-
ба булó колоти
пасховé ягнá.

8 И пíслáв Петrá
та Іоáна, глагóлю-
чи: Идіть та при-
готóвте нам пásху
істи.

9 Вонý ж сказáли
іомý: Де хóчеш, щоб
приготóвiti?

10 Він же речé ім:
Ось, як увíйдете в
город, зустрíне вас
чоловíк, глек водý
несучý. Идіть слí-

по Св. Луці.

дом за ним у го-
споду, куди ввійде.

11 И скажіть го-
сподареві дому: Ка-
же тобі учитель:
Де світліца, щоб
пáсху з ученикáми
моїми істи?

12 И той вам по-
ка же гірницю ве-
ліку застéлену; там
приготóвте.

13 Пішóвши ж
зnaйшлý, як сказáв
ім, и приготóвили
пáсху.

14 И, як настáла
годíна, сів він, и
двадцять апóсто-
лів з ним.

15 И речé до них:
Бажáннem забажáв
я сю пáсху істи з
вáми, перш нíж
приймú мýки:

16 глагóлю бо вам:
Що більш не істи-
му ії, дóки спов-
ниться в цárстві
Бóжому.

17 И, взáвши ча-
шу, оддавши хвалу,

речé: Прийміть се
та поділіть собi:

18 глагóлю бо вам:
Що не пýтиму вже
від плóду виногráд-
нёго, дóки цárство
Бóже прийде.

19 И, взáвши хліб,
оддáвши хвалу, пе-
реломýв, и дав ім,
глагóлючи: Се есть
тіло моé, що за вас
да́не: се чиніть на
мíй спóмин.

20 Так сáмо й ча-
шу післá вечéрі,
глагóлючи: Ся ча-
ша новýй завіт у
крові моїй, що за
vas пролýта.

21 Тількі ось ру-
ка зráдника могó зо-
мною на столі.

22 Син-to чоло-
вічий идé, як по-
станóвлено наперéд,
тількі ж горе чоло-
вікові тому, що зrá-
дить югó!

23 И стáли воїн
перепýтуватись між
собóю, хто б з них

Свáнгелія

був, що се має зробити.

24 Постáло ж и змагáннє між нимí, хто з них здаётся бути більшим.

25 Він же речé ім: Царі в погáн панууютъ над нимí, и ті, що власть над нимí мають, добрóдіями звúться.

26 Ви ж не так: тількі ж найбільший між вáми нехáй буде як наймéнший, и кто стárший, як слугá.

27 Хто бо більший: хто за столом, чи хто послúгує? хибá не хто за столом? я ж між вáми як слугá.

28 Ви ж пробувáли зо мною в спокýсах моїх.

29 И я завітую вам, як завітувáв міні Отéць мíй, царство,

30 щоб іли й пили за столом моім у

цáрстві моéму, и сидíли на престóлах, сúдячи дванáдцять рóдів Израíлевих.

31 Речé ж Господь: Сýмоне, Сýмоне, ось Сатана жадáв собí вас, щоб просівáти, як пшеницю;

32 я ж молíвся за téбе, щоб не помéншала вíра твой, и ты колíсь навернúвшись утверди братів твоіх.

33 Він же кáже іому: Гóсподи, з тобóю готов я и в темнýцю, и на смерть итý.

34 Він же речé: Глагóлю тобі, Пétre, не запíє сёгдні пíвень, перш нíж трíйчи відречéсся, що не знаеш менé.

35 И речé ім: Як посылав вас я без калýтки, и торбýни, и обúвя, чи чого недоставало вам?

по Св. Луці.

Воні ж каза́ли: Ні-
чого.

36 Рече тоді ім: А тепер хто має ка-
літку, нехай берé
так само й торбíну;
а хто не має, нехай
продáсть одéжу та
купить меч.

37 Глагóлю бо
вам, що ище се на-
пíсане мусить спра-
дýтись на міні: И з
беззаконними полі-
чено іогó: бо и все
про ме́не сповня-
ється.

38 Воні ж сказа-
ли: Гóсподи, ось
мечів тут два. Він
же рече ім: Доволі.

39 И вийшовши
пішов по звичаю
на гору Олівну;
ийшлі ж слідом за
ним и ученикі іогó.

40 Прибувши ж на
місце, рече ім: Мо-
літесь, щоб не ввій-
ти в спокýсу.

41 А сам відсту-
пив од них так як

кинути каменем и,
приклонивши ко-
ліна, молівся,

42 глагóлючи: От-
че, коли́ хочеш,
мимо несі́ ча́шу сю
від ме́не; тількі ж
не мо́я вóля, а тво́я
нехай бúде.

43 Явився ж іому́
а́нгел з неба, під-
кріпляючи іогó.

44 И, бувши в
смертній боротьбі,
ще пильніше молив-
ся; був же піт іогó
як кánlі крові, кáп-
лючі на зéмлю.

45 И, вставши від
молýтви, прийшóвши
до учеників своїх,
знейшóв іх сплячих
від смутку,

46 и рече ім: Чого
спитé? уставши мо-
літесь, щоб не ввій-
ти в спокýсу.

47 Ще ж він про-
мовляв, ось нарód
и званий Юда, один
з дванадцятí, йшов
поперед них, и при

Свáнгелия

ступíв до Ісúса поцілувати ѹогó.

48 Ісúс же речé іому: Юдо, цілувáннem Сíна чоловíчого зраджуеш?

49 Бáчивши ж тí що колó іóго, до чóго дохóдить, казáли іому: Гóсподи, чи вдáрити нам мечém?

50 И вдáрив один хтось из них слугу архиерéйського, та й відтáв іому ухо праве.

51 И озвáвшись Ісúс, речé: Остáвте аж до сéго. И, приторкиувшись до уха ѹогó, сцілýв ѹогó.

52 Речé ж Ісúс до прийшóвших на іóго архиерéїв и воївóд церковníх и старших: Як на розбíйника ви прийшли з мечáми та кийми?

53 Як що-днá був я з вáми в цéркві, непростягáли рук на мене; а се вáша го-

дýна и власть тéм-ряви.

54 Узáвши ж ѹогó, повелí, и привелí ѹогó в двíр архиерéйський. Петр же йшов слíдом оддалекý.

55 Як же запалíли огóнь серéд дворá та посíдали вкúпí, сíв и Петр серéд них.

56 Побáчивши ж іо-гó одна слúжниця як сидíв колó свíтла, и, подпвíвшись на іóго, сказáла: И сей з ним був.

57 Вíн же одрíкся ѹогó, кáжучи: Жéинко, не зпаю ѹогó.

58 А згодá другíй, побáчивши ѹогó, скáзáв: И ти з них сей. Петр же кáже: Чоловíче, нí.

59 И ма́ло що не черéз однú годíну, інший хтось ствердýв, кáжучи: Справdí и сей з ним був: бо и Галилéець вíн

по Св. Луці.

60 Кáже Петр: Чоловíче, не знаю, що кáжеш. И зáраз, як ще говорíв він, запіяв пíвень.

61 И обернúвшись Госпóдь, поглянув на Петrá. И згадáв Петр слово Госпóднє, як глагóлав іо-мý: Що перш нíж пíвень запíе відрéчесся менé трíйчи.

62 И вýйшовши геть Петр, заплáкав гíрко.

63 А чоловíки, що держáли Исúса, насмíхáлись из іого, бьючý.

64 И, закрýвши іо-гó, бýли в лицé іо-гó, та й питáли іо-гó, кáжучи: Проречý, хто вдáрив тебе.

65 И йного багáто хулíвши казáли на іого.

66 А як настáв день, вібрáлась стар-шина людська, та архиерéї и письмénни-

ки, та й повелý іогó в ráду свою, кáжучи:

67 Чи ти есý Христóс? скажí нам. Речé ж ім; Колý вам скажú, не пíймете вíри;

68 колý ж и спýтáю вас, не відповíстé мінí и не від-пúстите.

69 Від нýні сидí-тиме Син чоловíчий по правýці сýли Бó-жої.

70 И сказáли всí: То се ти Син Бó-жий? Вíн же до них речé: Ви кáжете, що се я.

71 Вонý ж сказáли: Нá що нам ще свідчення? самí бо чýли в уст іогó.

Головá XXIII.

И встáвши все мнó-жество іх, повелý іогó до Пи-латá.

2 И стáли винувá-ти іогó, кáжучи:

Евангелия

Сёгó внашлý ми, що розвертáє нарód и забороняє Кéсареві данину давáти, та й кáже, що він Христóс царь.

3 Пилáт же спитáв іогó, кáжучи: Чи ти царь Жидівський? Він же, озвáвшись до іого, речé: Ти кáжеш.

4 Пилáт ж сказáв до архиерéів и до нарóду: Ніякої не знахóджу винí в чоловíкові сёмý.

5 Вонí ж намагáли, говóрячи: Що бунтúє нарód, на-вчáючи по всíй Ю-дéі почáвши від Га-лилéі аж посí.

6 Пилáт же, почúв-ши про Галилéю, спитáв, чи чоловíк не Галилéць,

7 и, довідавшись, що він прýсуду Иро-дового, післáв іогó до Ирода, що такóж був у Єрусалýмі тý-ми днáми.

8 Ирод же, побá-чивши Исýса, зрадів вéльми: бажáв бо здáвна бáчити іогó: бо чув багáто про іого; и сподівáвся якý ознаку бáчити, що від іого стá-неться.

9 Питáв же іогó словáми миóгими; він же нíчого не відказáв іомý.

10 Стойли ж ар-хиерéі та письмéн-ники, завзято вину-вáтичи іогó.

11 Зневáживши ж іогó Ирод з вóїнами своíми та насмíявшись, одяgnúvши іо-гó в шáту яснý, пі-слáв іогó Пилáтові.

12 Стáли ж собí дру́зями Пилáт та Ирод тогó дня: жили бо пérше ворогúючи між собóю.

13 Пилáт же, склý-кавши архиерéів та князíв и нарód,

14 кáже до них: Привелý ви мінí чо-

по Св. Луці.

ловіка сёгó, яко розвертáючого народ; и ось я, перéд вáмі питáючи, ніякої не знайшóв в чоловíкові сёмú винí, якýми винувáтите іогó;

15 та й нí Ирод; по силáв бо вас до іóго, и ось нічóго достбйного смéрти не зроблено від іóго.

16 То покарáвши відпуш्य іогó.

17 (Тréба ж іому булó відпускати ім що-свята одногó.)

18 Закричáли ж вонí всí разом, кáжучи: Вíзьмí сёгó, відпустí ж нам Вáраву.

19 Котрого, за якúсь бúчу, що стáлась у гóроді, и убýство, вкýнуто в темnýцю.

20 Знов же Пíлат покликнув, хотівши відпустýти Исýса.

21 Вонí ж кричá-

ли: Роспнý, роспнý іогó!

22 Вíн же втрéйтє кáже до них: Якé ж бо зло зробýв сей? Ніякої винí смéрти не знайшóв я в іóму. То покарáвши відпушу іогó.

23 Вонí ж намагáли гóлосом великим, прóсячи іогó роспýти. И перемоглý голосí іх та архиерéйськí.

24 Пилáт же при судíв, щоб стáлось по прóсьбí іх.

25 Відпустýв же ім за бунт и убýство вкýнутого в темnýцю, котрого просíли; Исýса ж вýдав на іх вóлю.

26 И як повелý іогó, то, взýвши одногó Сýмона Киринéя, идúчого з пóля, положíли на іого хрест нестí за Исýсом.

27 Ийшло ж слідом за ним велике

Свáнгелия

мнóжество нарóду и жінóк, що голо-
сýли и ридали по
ібму.

28 И обернúвшись
до них Исус, речé:
Дочки Єрусалýмські,
не плачте по міні,
а по собі плачте и
по дітях ваших.

29 Бо ось прий-
дуть дні, колý скá-
жутъ: Блажéнні не-
плíдні, и утрóби, що
не родýли; и соскý,
що не годувáли.

30 Тодí стáнуть
говорýти góрам: У-
падіть на нас, и уз-
гíрьям: Покrýйте
нас.

31 Бо колý зелé-
ному дréреву се рóб-
лять, то з сухýм
що стáнеться?

32 Вéдено ж и
йнших двох лихо-
дíїв з ним на смерть.

33 И, як прийшли
на вróчище Черепо-
вé, там роспяли
iогó, и лиходíїв,
одногó по правýці

и одного по лíвýці.

34 Исус же речé:
Отче, відпустí імъ:
не знають бо, що
роблять.

35 И стояв нарóд
дивлячись. Насmíхá-
лися ж и князі з
нимý, кáжучи: Ин-
ших спасáв; нехáй
спасé и себé, колý
се Христóс, вýбра-
ний Бóжий.

36 Насmíхáлися ж
з ióго и вóини, при-
ступáючи и бózet
подаючý іому,

37 и кáжучи: Колý
ти есý царь Жи-
дівський, спасý себé.

38 Булá ж и нáд-
пись напíсана над
ним письмом Грéць-
ким, та Римським,
та Євре́йським: Се
царь Жидівський.

39 Одýн же з по-
вішених лиходíїв
хуlíв iогó, кáжучи:
Колý ти Христóс,
спасý себé и нас.

40 Озвáвшися ж
другий, докорýв

по Св. Луці.

іому́, кáжучи: И не боїсся Бóга, колý в такому ж бсуді есý?

41 Та ми по прáвді: по заслýві бо за те, що кóіли, приймáємо; сей же нічого недóбого не зробíв.

42 И сказáв до Иеýса: Спогадáй менé, Гóсподи, як прийдеш у цárстві твоім.

43 И речé іому́ Иеýс: Истинно гла-гóлю тобі: Сёгóдні zo мнóю будеш у раю.

44 Булó ж се колó годýни шéстої, и тéмрява стáлась по всéй землі до годýни девáтої.

45 И помéркло сónце, и роздéрлась завіса церквна по серéдині.

46 И покликнувши гóлосом великим И-сýс, речé: Отче, у твої rúки передаю дúха мого! и, се-

промóвивши, зі-
тхнýв дúха.

47 Побáчивши ж сótник, що стáлось, прославив Бóга, кá-
жучи: Справdі чо-
ловíк сей прáведний
був.

48 И ввесь нарóд,
що схóдився на сю-
дивовýжу, побáчив-
ши, що стáлось, бьючý себе в грúди,
вертáвся.

49 Стоя́ли ж усі
знакомі іогó одда-
лекý и жінкý, що
поприхóдили слідом
за ним из Галиléї,
дýвлячись на се.

50 И ось чоловíк,
на імя Іóсиф, бу-
дучи ráйца, чоло-
вíк добрий и прá-
ведний,

51 (сей не пристáв
до ради и дíла іх,) з Аримаѳéї, гóрода
Жидівського, що та-
кож сподівáвсь цár-
ства Бóжого;

52 сей, прийшóвши

Євангелія

до Пилата, просив тіла Ісусового.

53 И, знáвши юго, обгорнув юго плащеницею, и положив юго у грóбі нýрубаному, де ніколи ніхто не лежав.

54 И був день п'ятниця, а субота світала.

55 Поприходивши ж слідом жінкý, що прийшли з Галилеї, дивились на гріб, и як положене булó тіло юго.

56 И вернувшись наготовили пахощів та мýра, а в суботу відпочивали по заповіді.

Голова ХХІV.

Пéрвого ж дня Тýжня, вéльми рано, прейшли вони на гріб, несучи що наготовили пахощі, и другі з ними.

2 Знайшлай же ка-

мінь відкоченій від грóбу.

3 И ввійшовши не впайшлý тіла Гóспода Ісуса.

4 И сталось, як здумілись вонí від сéго, ось два чоловіки стояли перед нимí в шáтах яснýх.

5 Як же полякались вонí и нахилили лицé до землі, реклý до них: Чого шукáєте живого між мéртвими?

6 Немá юго тут, а встав. Згадайте, як він промовляв до вас, ще бúвши в Галилеї,

7 глагóлючи: Що мýсить Син чоловíчий бýти вýданим у руки чоловíків грíшників, и бýти роєпýтим, и трéйтого дня воскрéснути.

8 И згадали словá юго,

9 и, вернувшись од грóбу, сповістíли

про се все одиначятёх и всіх інших.

10 Булá ж Марíя Магдалина, та Іоанна, та Марíя Яковова, и інші з нимí, що оповідали перéд апóстолами се.

11 И явíлись перéд нимí яко вýдумка словá iх, и не понялý вíри iм.

12 Петр же встáвши побіг до гробу; и нахилíвши по бáчив тількі полотно, що лежáло, и пíйшóв, сам у собі дивúючись тим, що стáлось.

13 И ось двóє з них ийшлó тогó ж дня на селó, звáне Ємаўс, гóней з шісдесят од Ерусалиму.

14 И розмовляли вонí між собóю про все те, що стáлось.

15 И стáлось, як розмовляли вонí та перешíтувались, и

сам Ісúс наблизíвшиесь ийшóв з нимí.

16 Очí ж iх були вдérжанi, щоб не пíзнáти юго.

17 Речé ж до ник: Шо се за рéчí, про котрí розмовляєте між собóю йдúчи, та сумúєте?

18 Озвáвся ж один, на імá Клеóпа и кáже до юго: Хибáти один захóжий у Ерусалимí, и не знáеш, що стáлося в юму сýми дíями?

19 И речé iм: Шо ж такé? Вонí ж сказáли юму: Про Ісúса Назарянíна, що був муж прорóк, сильний дíлом и слóвом перéд Бóгом и всім нарóдом,

20 як вýдали юго архиерéї та князí наші на суд смéртний и роспяли юго.

21 Ми ж уповáли, що се він, що має збáвити Израїля; а до всéго тогó трéй-

Евангелия

тій се день идé сё-
гóднí, як се стá-
лося;

22 тóлькí жи жін-
кý дéякí з наáших
налякали нас, бúв-
ши рано на грóбі,

23 и, не знайшóв-
ши тóла іогó, при-
йшлí оповідуючи, що
явлéнне а́нгелів ба-
чили, котрі глагó-
лють, що він жи-
вýй.

24 И пíйшлí дéякí
з наáших до грóбу,
и знайшлí так, як
и жінкý казáли; іогó
ж не бáчили.

25 И речé він до
них: О безúмні и
лініві сérцем віру-
вати всéму, що про-
мóвили прорóки!

26 Чи не мóсив се
терпíти Христóс и
ввíйтý в слáву свою?

27 И, почáвши від
Мойсéя и від усíх
прорóків, вияснýв
їм у всíх писáннях
про іóго.

28 И наблизýлись

до села, кудý йшлí,
и він зробíв, нібý
хóче йти дáлій.

29 Вонý ж удéр-
жуvali іогó, кáжу-
чи: Зостáнься з наá-
ми: бо вже наá-
вечíр, я нахилýвся
день. И ввíйшóв,
щоб зостáтись из
нимý.

30 И стáлось, як
сидíв він за столом
з нимý, взявши хлíб,
благословíв и пере-
ломíвши подáв ім.

31 Ім же відкрý-
лись óчí, и пíзнали
вонý іогó; и стáвся
він невидýмий ім.

32 И казáли вонý
одýн до 'диóго: Хибá
ж сérце наше не
горíло в нас, як про-
мовляв до нас у до-
рóбí, и як роскри-
вáв нам писáння?

33 И, встáвши тíeї
ж годýни, вернúлись
у Ерусалíм и знай-
шлí згромáдженіх
одинáдцять, и тих,
що булý з ними,

по Св. Луці.

34 як говорíли: Що встав Госпóдь спрáвдí и явíвся Сýмонові.

35 И росповілý во-
нý, що стáлось у
дорóзвi, и як пíзнáли
їого в ламáннюхліба.

36 Як же се вонý
говорíли, сам Исýс
став посерéд них, и
речé ім: Упокíй вам.

37 Вонý ж, поля-
кáвшись и пере-
страшýвшиcь, дúма-
ли, що дúха бáчять.

38 И речé ім: Чого
стрівóжились? и чо-
го дúмки встають у
серцяx вáших?

39 Дивіться на
рýки моі и нóги моі,
що се сам я. Доти-
кáйтесь менé и вба-
чáйте; бо дух тíла
и костéй не має, як
бáчите, що я маю.

40 И, се глагóлю-
чи, показáв ім рýки
и нóги.

41 Ще ж як не
понялý вонý вíри

з ráдощíв та диву-
вались, речé ім: Ма-
сте що істи тут?

42 Вонý ж іому по-
далý рýби печéної
частíну та медовóго
стíнника.

43 И взáвши ів
перед нимý.

44 Речé ж ім: Оце
ж словá, що глагó-
лав я до вас, ще
бúвши з вáми, що
мýсить спрavidýти-
ся все, пíсане в за-
кóні Мойсéевому, и
прорóках, и псáль-
мах про мéне.

45 Тодí роскрýв
ім рóзум розумíти
писания,

46 и речé ім: Що
так напíсано и так
трéба булó терпíти
Христú и воскрéсну-
ти з мéртвих трéй-
тёго дня;

47 и проповідува-
тись в имá їого по
кайнию и відпу-
щéнню грíхів між
усіма народами, по-

Євангелія

чавши від Єруса-
ліму.

48 Виж свідки сёгó.

49 И ось я поси-
лаю обітуваннє От-
ця мого на вас; ви
ж сидіть у городі
Єрусалімі, пόки
одягнетесь сýлою
звиш.

50 И вýвів іх геть
аж до Виеáни, и,
знявши руки свої,
благословив іх.

51 И стáлось, як
благословляв іх, од-
ступив од них' и
вознісся на нéбо.

52 Вонý ж, по-
клонившись іому,
вернулись у Єруса-
лім, з радощами ве-
лікими;

53 и пробували
раз у раз у цéркві,
хвáлячи и благо-
словляючи Бóга.
Аминь.

Євангелія по Св. Мато́єві и по Св.
Мáркові вийшла. Євангелія по Св.
Іоа́нові друкується. Слідом за нею
друкуватиметься уве́сь Новий Завіт,
а потім усе Святе Письмо Старого и
Нового Завіту.

Продається:
у Відні (*Wien*), *Ferd. Klemm, Stadt,*
Dorotheergasse Nr. 7;
в Ліпському (*Leipzig*), *E. Kaspro-*
wicz, Slavische Buchhandlung,
и по всіх більших книга́рнях у
Галичині.

з друкарні Сóммера у Відні.